

Ümit Kilislioğlu Özger

- şiirler -

Yayın Tarihi:

15.9.2009

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ümit Kilislioğlu Özger (1946 -)

Eskişehir'de doğdu. Ankara'da Ulubatlı Hasan İlkokulu, Cumhuriyet Lisesi ve Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi'nde öğrenim gördü. 1982 yılında doçent oldu. Üniversiteden ayrılarak yedi yıl bir kamu kuruluşunda yönetici olarak çalıştı. 1992 den beri Bilkent Üniversitesi Matematik Bölümü'nde görev yapmaktadır

Evlidir ve bir kızı ile bir torunu vardır.

Eserleri:

Kapılar (Şiir Kitabı)
Mayıs 2000
Birun Kültür Sanat Yayıncılık
ISBN 975 - 8456 - 04 - 0

- Takvim Yaprğındaki Őir -

Şu takvim yaprğındaki Őir var ya,
Şana yazmıŐtıđ onu
Bir gece yarısı...
İyiden iyiye bűyűműŐtű hasretin,
Dayanılmaz olmuştu kalbimin ağrısı,
Birine okumuştum aıp telefonu.

Beğenip istedi, yazıp verdim
Őeni tanırığı, aşkı bilirdi,
Đostlarına vereceđini dűŐűnemedim
Őyle bűyűk, űyle bűyűktű ki derdim!

Sonra o Őir elden ele dolaşıp, durdu
Yoktu artık, yeri yurdu
Her okuyan, űzerine
Kendi hayalini kurdu.

Oysa...
Her sevda, kendi ocađında tűterdi;
Ellerin evinde işi neydi?
Şen okusan yeterdi.

14.Şubat.2005

Ŭmit Kilislioğlu Ŭzger

* Bayram Çiçeği

Annesi Hülya diyor ya,
Meryem gerçeği.
O bir bayram çiçeği.

Bayramdan bayrama süslenir
Gözleri bir başka ıştır
Saçları savrulur,
Kır çiçeklerine karıştır.

Herkes giyinir giyinmez
Kilitli dolaptan çıkar kolonyaya şişesi
O zaman görölmeye değer neşesi.
Sürer önce eline,
Oradan saçının her teline.

Geleceği hakkında karışık aklı
Bunda da yerden göğe haklı.
Hemşire olup yara mı sarsın?
Yoksa okumasın da erkenden
kocaya mı varsın?
Zaten dayısı diyor ki:
"Başıma kaldı üç tane yetim,
kızı yok okutmaya niyetim".
Ailede akıllı biri var: hala.
"Öğretmen olsun "diyor, "kalmasın ezik"
"Kız çocuğuna altın bilezik".
Bir kaç yıl içinde kim öle, kim kala...

Boynunda bir zincir taşır,
Ucunda nazarlık
Ziyaretler erken başlar, önce mezarlık.
Ninesi, dedesi, babası,...
Dönüşte çamura saplanır
Dayının arabası.

Arkasından bir kaç ev gezmesi,
Karamela, fındık ezmesi.
Eller öpölür, harçlıklar toplanır,
Elalemin divanının üstünde
Hop hop hoplanır.
Birileri gelir, yaramazları haklar,
Çekilir kulaklar.

Önce paralar sayılır
Sonra çocuklar sokağa yayılır
Şişmanı, zayıfı, ufağı, irisi.
Meryem de karıştır aralarına
Sirtında mor çiçekli entarisi.

O yalnız bayramlarda eğlenir
Cebinde bir sürü kağıtlı şeker,
Atlı karıncaya biner, niyet çeker,

Artan paranın saklanması yeğlenir.

Mor elbise kalkar kalkmaz dolaba
Ruya biter, başlar yine günlük hayat
Sabah kalk, akşam yat..
Annesi yine hırçın olur, dayısı yine kaba.

Meryem de mahzunlaşır haliyle
Yaşar bir sonraki bayramın
Rengârenk hayaliyle.

Ümit Kilislioğlu Özger

***Eve Dönüş**

Karşılaştın mı?
Karşılaştın da şaştın mı?
İster bitkin olalım, ister zinde
Gideceğiz
Vakit geldiğinde.
İşte orada erek
Gülerek
Seve seve
Döneceğiz eve.

(Kasım 2003)

Ümit Kilislioğlu Özger

*Hayal Gemisi

Bir gemide düşlüyorduk kendimizi
Okyanuslarda yol alan
Yolunu kaybetsin istiyorduk
Bulunmasın izi.
Sadece biz olalım, bir de yıldızların düğünü
Bir bulutları seyredelim, bir de
Dalgaların köpüğünü.

Sen bir gün karaya çıkmak istersen demiştim sana
Özlersen şehirdeki dumanı, isı,
Bu iki kişilik hayal gemisi
Yanaşıp limana seni bıraksın.
O zaman ben hüzünlü bir balık olurum,
İster gök kararsın, ister dalgalar azsın
Dayanamaz yine gelirim sana
Ama artık sen beni tanımazsın.

Şimdi kalbimin gemisi bir tanem
Gidiyor tam yol sevdanın izinde
Her gün biraz daha,
Biraz daha kayboluyor
Güzel gözlerinin engin denizinde.

(24.Mayıs 2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

*Kapılar

Kapattık kapılarımızı dostlarımıza,
Mesafeler koyduk araya.
Bir 'Merhaba' demek için
girmeleri gerekti sıraya.
Bize çok ihtiyaçları olduğu an
meşguldükİ
Not bıraksınlardı
Sonra arardık,
başka zaman.
Sınavdan en iyi notu aldıklarında
gözlerindeki pırıltıyı göremedik,
bir küçücük armağan veremedik.
Canları yandığında
bize koşamadılar nefes nefese
Ne kadar hasrettiler bir dost sese!
'Görüşürüz ya Salı, ya Çarşamba günü'
diye diye kaçırdık nişanı, düğünü.
Paylaşamadık o en coşkulu anlarını,
Keşfedemedik
en çok seveceğimiz yanlarını.
Hayat denen suyun akışında
birlikte çağlayamadık
Ölümlerini bile geç duyduk da
vaktinde ağlayamadık.
Bu hikaye hem acı, hem uzun
Selam vermeden geçiyoruz artık
yanından komşumuzun.
Bahanelerle etrafımızı sardık
Oysa biz
birbirimiz için vardık.
Huzur dedik, iş dedik,
Can cana olmaktan vaz geçtik,
Yalnızlığı seçtik.
Herkes bir yalana kandı
Ne olursa olsun sebep,
aslında kapılar hep,
kendi üstümüze kapandı.

(30.Nisan.1998)

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

***Olmalı**

Çağlayacaksa ırmaklarım,
Göller misali gözlerim yaşla dolacaksa,
Aşkın için dolmalı;
Dolaşacaksa parmaklarım,
Ucunda saçların olmalı.

Rüzgârım esecekse
Sana doğru esmeli,
Kar yolları kesecekse,
Sen geldikten sonra kesmeli.

Aşk kendini benim yüreğimde görüp beğenmeli
Binlerce yıldır süren
Kaybolma korkusunu yenmeli.

Güleceksem sana gülmeliyim,
Öleceksem sevgilim,
Kollarında ölmeliyim.

(24.Mayıs.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

***Vurmayın**

Koymayın küçüğümü
enflasyonun, fakirliğin yerine.
vurmayın ellerine...

İşi ne o minicik yürekte yasın?
Bırakın resim yapsın, denizi maviye boyasın
Kıkır kıkır gülsün, eğlensin
Maç yapsın, gol atsın, yenilsin, yensin.

Üstüne yürümeysin açıp gözlerinizi iri iri
Yaşlar yıkamasın yanağındaki kiri.

Yüreğini acılar mesken tutmuş,
gülmeyi unutmuş.
Gözü mor, patlamış kaşı
belli duvarlara vurulmuş başı
Ancak rüyalarında sarılıyorsunuz ona,
uykuda gülümsüyor topa, balona.
Her sabah kavgalara uyanıyor,
içi yanıyor...

Hiç haketmedi tekmeyi, çelmeyi
o istemedi dünyaya gelmeyi

Koymayın onu adaletsizliğin yerine
Ne olur,
Vurmayın ellerine!

Ümit Kilislioğlu Özger

*Yol (Gençlere)

Yolda karşılaştık seninle.
Ben dönüyordum, sen gidiyordun.
Merak içindeydin.
"Ne olur anlat bana, anlat! diyordun.
"Önceden bilmeliyim tüm durumları
Dönemeçleri, uçurumları.
Yollar geniş mi, dar mı?
Son sürat gidebilir miyim?
Keskin virajlar var mı?

Kimi neş'e bulur aynı olayda, kimi keder.
Kimi felaket, kimi bereket olarak görür yağmuru.
Güneş açtığında kimi yerdeki çamuru,
Kimi gökkuşağını farkederek.

Benim deneyimlerin işine yaramaz.
Ama konuşalım diyorsan biraz,
İster sakla, ister çöpe at,
İşte sana birkaç küçük nasihat:

Yağmur da olacak elbet; kar da sis de.
Değişecek her an.
Dümdüz asfalt da olacak, kasis de.
Hangisi ne zaman, nerede,
Ben nasıl bilebilirim ki?
Bu senin maceran.

Dinlenme yerleri göreceksin
Kimi şık, kimi salaş.
Yol arkadaşların ayrılmak isterse bir yerde
Ne ısrarcı ol, ne de kapıl derde.
Sevgiyle kucaklaşıp, vedalaş.

Geceleri tıpkı bir madenci gibi
Alnındaki ışığı yak,
Kendin aydınlat yolunu.
İyice gör sağını, solunu;
Neresi baş, neresi ayak.
Başka fenerlerin ışığının ucu
Uzanır belki bataklığa, kuma;
Belki de Tanrı saklasın
Uçuruma.

İyi yoculuklar yavrum
Sevinçle katıl oyuna
Güven sağduyuna.

Ümit Kilislioğlu Özger

Abesle İştigal

Oturup bir ağaç altına,
Yaktı içinin mangalını...
Ciğer, böbrek,
Hele de yürek!
Mezesi şiir, şarkı
Âh edip inledi sabaha dek.
Sevdiği ne zâlim kızdı!
Yoktu onun da ötekilerden farkı.
Sabaha doğru içinin bir serinlik kapladı...
Artıları, eksileri hesapladı,
Lüzumsuzluğuna kızdı,
İçip içip sızdı.

Uyandığında,
Abesle iştigali bırakıp,
Son verip 'ay! 'a 'vay! 'a,
Bu dünyaya
Eser bırakmaya karar verdi.
Bir ağaç, bir kitap, hayırlı bir evlât,
Ya da hepsi birden.
Doğru yolu buldun işte be adam!
Çık git bu şiirden!

(10.Mayıs.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Adam (Portre)

Kimsenin aklına uymadı,
Kimse bağırip çağırıldığını duymadı.
Kendine küçük bir iş kurdu,
Haramdan hep uzak durdu.

Oldukça gülekti.
Sakınarak tekmeden,
Fazla dikkat çekmeden
Bu dünyadan gelip, geçti.

Maddeye tapmadı,
İstemediği hiç bir şeyi
Yapmadı.

İsmet Paşa'yı pek severdi,
Hep onun partisine oy verdi.
Bin dokuz yüz seksen beşte
İkinci kalp krizinde ... anlayın işte.

Komşulari bir yandan "Ne iyi adamdı! " dediler,
Bir yandan helva yapıp yediler.

Yastığının altından çıkan şiir defteri elden ele dolaştı,
Bu kadar duygulu oluşuna herkes şaştı.
Başka şey yoktu mısralarında hasretten, hüzünden
Öğrendiler hiç evlenmediğini yirmisinde ölen ilk aşkı yüzünden.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Adımlar

Adımlarımız mı küçük, yollar mı uzun?
Neresindeyiz yolculuğumuzun?
Bir balık pulunda, kanadında kuşun
Sırları saklı varoluşun.
Tesadüfler yok, yalnızlık yalan
Öyle yakında ki özlemi duyulan!
Yakın dünden ve yarından,
Yakın şah damarından.

(9.Kasım.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Adsız Eleştirmene (Eğlencelik)

Adsız mail atmışsın kimsin nesin bilemem,
Beğenmedin diye o kelimeyi silemem,
Yaz daha iyisini, ben on puan vereyim.

Eleştiri iyidir su-i niyet olmazsa,
Sözler katkı yerine bir eziyet olmazsa,
Münekkit ünvanını hemen şu an vereyim.

Her zaman yazıyorum gönlümden geçenleri,
Elbet çok seviyorum beni dost seğenleri,
Sana düşünmek için biraz zaman vereyim.

(14. Mart. 2003)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ah! Nurettin Amca

Çok günah işlemiş, çok tevbe etmiş,
Boyun bükük, saç beyaz, yaş ise yetmiş,
Dükkânı oğluna çoktan devretmiş,
Kızında kalıyor Nurettin Amca.

Torunlar sırtından bir bir aşıyor,
Gürültü arttıkça sabrı taşıyor,
Her gün biraz daha çocuklaşıyor,
Trompet çalıyor Nurettin Amca.

Rahmetli eşini yıllarca üzmüş
Barlarda pavyonda, az mı göz süzmüş,
Kesenin ağzını evinde büzmüş,
Pişman, bun alıyor Nurettin Amca.

Sabahları erkenden uyanıyor,
Yürüyüşle gençleşirim sanıyor,
Hacca gidememiş, ona yanıyor,
Hayale dalıyor Nurettin Amca.

Meyhanede baş köşedeymiş yerin
Para harcıyorken varmış değerini,
Perişan ettiğin karaciğerin,
İntikam alıyor Nurettin Amca!

Hayır hasenâta da vakit ayır,
Öksüzün, yetimin hakkını kayır,
Ömrünün kalanı dağ, tepe, bayır,
Zaman azalıyor Nurettin Amca!

20.5.2004

Ümit Kilislioğlu Özger

Aklım Sende

İnce uzun parmaklım,
Sende aklım..

İşığına tutunuyorum
Şarmaşıklar misali
Üç sürgün öncesinden beri.

Gül yanaklım, bal dudaklım
Seni sevdiğimi herkes biliyor
Su damlası gibiyim ben,
Yok ki saklım!

(4.4.2004)
(Doğ'a'ya...)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aklın Gerisi

Aklın gerisinden uzanır yollar,
Bildiğini bilmeden sever kullar;
Galip geldiğini düşler biri de,
En güzeli en sevmediğine yollar.

Bakar ki giden ulaşır menziline,
Bir türlü sahip olamaz kem diline;
Üzülür, söylenir, kızar amma,
El süremez artık kandilin fitiline.

Kalbi temiz olan kazanır her savaşı,
Endişeden uzak dolaşır, diktir başı;
Kötü söz söylemez asla incitemez kimseleri,
Allah yardımcısıdır, melekler arkadaşı.

Ümit Kilislioğlu Özger

Al Götür Uzaklara (Şarkı Sözü)

Günlerim sensiz kara
Aşkın içimde yara
Bir akşam üstü ara
Al götür uzaklara.

Nakarat:
Güneş seninle doğmalı,
Şabah seninle olmalı,
Ömür seninle dolmalı,
Al götür uzaklara.

Hasretim her an sana
Gönül hep aşktan yana
Olmak ister can cana
Al götür uzaklara.

Nakarat:
Güneş seninle doğmalı,
Şabah seninle olmalı,
Ömür seninle dolmalı,
Al götür uzaklara.

(1997)

(Bu güfte, tarafımdan hicaz makamında bestelenmiştir)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aldanma

İnada en sevmediğın bluzu giyebilirim,
"seni artık sevmiyorum" diyebilirim.
Bir çok söz söyleyebilirim acı,
Bir o kadar da aldatıcı.
Karşında oturabilirim dilimi yutmuş gibi,
Davranabilirim yıldönümümüzü unutmuş gibi.
Sakın aldanma gülüm,
Seninim ben ayırıncaya kadar ölüm.
Kadınım ya, kapris benim işimdir
Azıcık ihmale gelememişimdir.
Gözlerin, gözlerimle bağlantı kursun,
Her şeyin doğrusunu oradan okursun.

Ümit Kilislioğlu Özger

Ali Bey (Portre)

Ne mirasyediydi Ali bey, ne asilzâde
Ne kadınlar vardı yaşamında, ne bâde
Yaşadı, olabildiğince sade
Her türlü karmaşaden âzâde
Gitti bitince vâde
Yüzünde mutlu bir ifade.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aman Dikkat

Bakıyorsun ya yüzüme,
Aman dikkat!
Bilirsin
Üzüm üzüme....

(Mart 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ankara (Şarkı Sözü)

Niye sevdim seni bilmem bu kadar,
Çok alıştım gurbet elde duramam;
Başka şehir, başka diyar bana dar,
Başka yerin hayalini kuramam.

Nakarat:
Ankara'da kar başkadır
Yaz başka bahar başkadır
Gündüz başka, gece başka
Ankara'lı yar başkadır

Evim barkım, sevdiklerim, okulum,
Hepsi sende ben ne şanslı bir kulum;
Bütünleştim seninle çıkmaz izin,
Seviyorum olmasa da denizin.

Nakarat:
Ankara'da kar başkadır
Yaz başka bahar başkadır
Gündüz başka, gece başka
Ankara'lı yar başkadır

Tarih sende okunuyor, çağ çağ,
Türkiye'nin kalbi sende atıyor;
Bir tarafta başı karlı Elmadağ,
Gözbebeğim Âtam sende yatıyor.

Nakarat:
Ankara'da kar başkadır
Yaz başka bahar başkadır
Gündüz başka, gece başka
Ankara'lı yar başkadır

(Bu güfte, tarafımdan nihavend makamında bestelenmiştir)

Ümit Kilislioğlu Özger

Anlamaz

` Göl Destesi ' ile ' Aşk Bestesi'
Gönderildikleri kapıdan kovulmuşlar;

Adrese bir daha bakmışlar,
Şöyle yazıyormuş:

.....da oturan ' Ormanın Kerestesi'.

(Şubat 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Arı

Arıyla savaşma zehirlemesin,
Sonucu öfke belirlemesin.
Gel aklını kullan, beklemede kal,
O zaman ödölün petek petek bal.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Arkadaş

Osman, o gün en şık elbisesini giydi.
Genel müdür Ahmet Bey'in yanına girmekte
Epey zorlandı.
Sekreter engeli kale gibiydi
Ama işte o an, tarihî bir andı.

Ahmet şöyle bir kaldırdı kaşını,
Tanıyamamıştı eski okul arkadaşını.

Onun anılarıyla doluydu Osman'ın günceleri
Az mı ders çalışmışlardı birlikte geceleri!
Beyefendi'yi bir kez boğulmaktan kurtarmıştı,
Bir kez dayaktan.
Az daha oluyordu elden ayaktan.

Anlatinca şu okul, şu yıl, şu sınıf,
"Ha! Evet " dedi soğukça, " Hatırlar gibiyim;
Ben de dört yıldır bu şirketin sahibiyim.
Bu günlerde yeni bir sistem kurduk,
Personel alımını durdurduk.
Kusura bakmayın yukarıda
Beş dakika sonra toplantım var da..."

Hiç kendisini yormamıştı
Ziyaretin sebebini bile sormamıştı

Osman, lisenin mezunlar derneğinin yönetim kurulundaydı
Onu toplantıya çağırmaktı amacı
Dışarıya attı kendini; gözü kararmış, ağzı acı.

Bu hal onu çok kızdırdı...
Gitti derneğe, onun adını,
Vefat edenlerin arasına yazdırdı.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşk (Çoktan Seçmeli Sınav)

Ya kovalamalı,
Ya kaçmalı,
Ya yere dökmeli,
Ya bir dikişte tereddütsüz içmeli.

Ya adamakıllı sevmeli,
Ya vazgeçmeli.
Bu sınav, çoktan seçmeli.

İşaretlenirse tüm şıklar,
Hüsrana uğrar âşıklar.
Aşk meleği her şeyi,
Her şeyi görür.
Yanlışlar,
Doğruları götürür.
Yaşayabilmek için o,
Kocaman kanatlarını
Şonsuzluğa doğru açmalı,
Özgürce ve mutlu uçmalı.

Ya adamakıllı sevmeli,
Ya vazgeçmeli.
Bu sınav, çoktan seçmeli.

(4. Haziran.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşk Çağırırken

Aşk çağırırken git
Heyecan dinmeden,
Daha fazla geçmeden vakit.

Rüzgara ver göğsünü,
Yürü gözü kara, yalınayak.
Çiğler altında ıslanırken yak
Şevdanın türküsünü.

Ne geçtir, ne erken;
Tam vaktidir.
Koş aşka
Hazır çağırıyorken.

(31.07.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşk Meleğim

Aşk meleğim, sevda kuşum;
Ne güzel olduğunu unutmuşum.
Hevesin hep sürsün
Kanadın alıp beni,
Yükseklere götürsün.

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşk Nerde

Bazen uçar gökyüzünde,
Bazen sürünür yerde.
Bazen dert sebebidir,
Bazen devadır derde.

Okunur titreyen seste, gözdeki ferde,
Her güzel eserde.
Ferahlık da verir insana, keder de.
Peki şimdi nerde?

Ayaklarında prangadır gün olur,
Gözünde perde;
Bazen kavuşulur düğün olur,
Yenilir pilav zerde.

Bazen gel geç gönüllüdedir,
Bazen emin ellerde.
Bir kaf dağının ardındadır,
Bir serde.
Sahi bu aşk nerde?

Rastlarsın ona bir gün, bir yerde
Senin elindedir kaderi.
Başına taç da edebilirsin,
Heder de.

(5. Şubat. 2002)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşk Sandığın Şey

Aşk aç bir atmaca
Kalbini kapıp kaçan,
Dertsiz başına dertler açan,
Koskoca bir aldatmaca.

İyi düşün! O kişi mi asıl istediğin?
Adıyla başladığın her söze,
Uğruna her şeyi aldığın göze.
Yoksa sevilme arzusu mu sevda dediğin?

O insan çoktandır aradığın eksik parça değil,
Sana kendini eksik hissettiren sebebe eğil.
Canım, bir tanem! Boş yere huzursuzsun,
Aşlında herşey tamam, sen kusursuzsun.
Öbür yarıyı aramaya koyulmuşsun kaç senedir,
Yarım elma olduğunu sana düşündüren nedir?

Eksik mi yarattı sence bu canı veren?
Önce bütün olduğunu öğren.
Ondan sonra yap gereğini,
Korkmadan sevgiye aç yüreğini.

Kalıcı bir dostluk kur, değil kısacık,
Bir başka bütünle el ele, sıcacık.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşka Akrostiş

Artık
şüphem
Kalmadı

Aklımın
şımarık
Köşesi

Ağıtla
şarkıyı
Karıştırıyorsa

Aşk
şurada
Karşıdadır

Alabildiğine
şimdi
Korkmadan

Ağlamalı
şebnemle,
Kırağıyla

Asılmalı
şiirin
Küreklerine.

(13. 4. 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşka Merhaba

Günaydın güneş! Bugün çok güzelsin!
Bırak altın saçların yüzüme gelsin.
Selam olsun çiçeğe, kuşa,
Suya, toprağa, yokuşa.

Merhaba ay! Merhaba yıldız!
Bu gece ihtişamınız bir başka.
Merhaba geceye, gündüze,
Merhaba dostluğa, merhaba aşka.

(8.3.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aşkın Yaşı (Şarkı Sözü)

Bakışların sevgilim; hülyâlı, mânâlı, sevdalı, derin
Uykusuz mu geçiyor senin de, benim gibi gecelerin?

Nakarat:

Aşkın yaşı olmaz, kimi isterse vurur
Rûzgâr olur, boran olur, savurur
Ateş olur, volkan olur, kavurur.

Gönül ferman dinlemez; yolları, çölleri, yılları aşar
Özleyince tutuşur tüter de, deli gibi ona koşar.

Nakarat:

Aşkın yaşı olmaz, kimi isterse vurur
Rûzgâr olur, boran olur, savurur
Ateş olur, volkan olur, kavurur.

(Ekim 2004)

(Bu güfte, tarafımdan hüzzam makamında bestelenmiştir)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ay Bıktı Şahitlikten

Mehtaplı bir yaz akşamıydı
Şöyle insanı çıldırtan cinsten.
Tecrübeli ay bulutun arkasına girdi
İnsanların böyle gecelerde önce azdığını,
Sonra da kendisini şahit yazdığını
bilirdi.

Saklanamadı küçük ayı
ve öteki yıldızlar
Sevgilileriyle kumlara uzanmış kızlar
Umursamıyorlardı dünyayı.
Seviştiler önce, sonra bir şarkı tutturdular:

"Ay şahit aşkımıza, yıldızlar ve ay
Bu gece unutulmaz, unutulmaz vay! "

"Ben görmedim" dedi ay. İftira!
Gençler sandallarda, ellerde bira
İşitmediler onu, biri bağırdı "Vira! "
Unutmuşlardı evi, barkı
Devam etti şarkı:

" Mehtaba sorun inanmazsanız eğer,
Aşk güzel, hayat yaşamaya değer"

Ay onların sesini pek âlâ duydu.
Çaresiz, dalgalarla anlaştı,
Denizdeki aksi ritme uydu.
Galiba bu durumda
En iyisi buydu.

(18.Temmuz.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ayakta Öl

Dinlenmeler yazılmamış ona
Yumuşacık divanlarda;
Çalış, çabala demiş kader,
Çırpın, didin,
Sonunda, ayakta öl....

' Ne yapalım yani!
Hastaysan hastasın, yastaysan yastasın
Bunlar duraklaman için bahane mi!
Çekip çevirmelisin hanemi.'

Genç kızlık hayallerini her hatırlayıpta ağla,
Yediğin her dayakta öl...

'Anlaşıldı, gidicisin,
Pek zamanın kalmadı...
Ama kadın! , karnım aç! , ev soğuk!
Yemeği ısıt,
Sobayı yak da öl...'

(5.4.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aynalar

Sırlarla dolu dünyanın sirsiz aynaları!
Cam olarak da işe yaramazsınız,
Tekrar kuma da dönüşemezsiniz.
İşıldayıp gönüllere düşemezsiniz.
Bu âleme gerçeği yansıtmaya gelmişsiniz
Yanıltmak değildi işiniz.
Bir gün bir taş, bir şangırtı
Ve... İşte gidişiniz.

(8.Kasım.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Aynı Şarkı

Kiminin gönlü cazda,
Kimininki nihavend faslında
Herkes aynı şarkıyı söylüyor aslında.

Kimi detone, kimi ahenkli
Kimi tekdüze; kimi canlı, çok renkli

Kiminin üslubu sert kimi yumuşacık, tatlı
Kimi ağır aksak, kimi sanki kanatlı

Kimi kendini hep akort etmede,
Kimi tıkamış kulağını,
Nefes tüketmede...

Bir gün elbet tamamlanacak süreç
Bir gün, er ya da geç,
İnsanoğlu güçlüğüne yenecek,
Sonunda bu şarkı
Doğru söylenecek.

Sevgi dinleyecek ilahî eserini
Büyük koronun eşsiz konserini.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ayrılığa Alışmak

Zinde ve neşeli olacaksın yarın
Artık geceleri seni hüznle düşünmeyeceğim
bölünmesin diye uykuların.

Vazgeçtim o acıklı şarkıyı mırıldanmaktan
ve bir gün arayacaksın diye aldanmaktan.
Henüz hiç bir şeyi unutmadım
ama belki gün be gün, adım adım
başarabilirim kim bilir?
Anılar aklımdan yavaş yavaş silinir.

Senden, vefasızlığından kimseye söz etmeyeceğim
incinmesin diye duyguların.

Zamanı çoktan geçti 'Ah' ların da 'vah' ların da
Yağmurlu gecelerde elbet biraz hüzn olur,
Mesela gün batımında güzün olur,
En çok da bayram sabahlarında.

Gerçeği kabullenmek gerek
Ecele faydası yok ki korkuların!

İki gözü iki çeşme değilim inan ki
Garip bir huzuru yaşıyorum
Olgunlaşıp büyüyorum sanki
Bazen buna kendim de şaşıyorum.

Fırtınaların dinmeye yüz tuttuğu yerdeyim
Durulduğu sahillerde suların.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ayrılığı Denemek

Ayrı yaşamayı denemek bir süre...
Filmlerdeki gibi.
Bir kuyudur,
Görünmez dibi...

Etle tırnak gibi yaşamışsınızdır yıllarca
Birden kopamazsınız.
Yavaş yavaş olmalıdır olacaksa.
Dalında solmalıdır çiçek
İllâ da solacaksa.

Bir açık kapı bırakılır hep.
Geri dönüp devam etmek
Hiç bir şey olmamışcasına,
Mümkünmüş gibi gelir,
Moraller biraz olsun yükselir,

Ayrılığı denemeyi denemek bile
Ayrılığın ta kendisidir aslında
İdam hükmü verilmiştir de
Gün beklenmektedir.
Yaşayan bilir bu hali
Pek de yoktur af çıkma ihtimali.

O belki de ilk kez, başka birini düşler
Sensizliğe alışırken,
Alışmaya çalışırken,
Sırf deneme olsun diye,
Başkasına alınır hediye,
Başkalarına yönelir bakışlar gülüşler.

Sen ömründe ilk defa
Ondan başkasını tasavvur edersin yanında
Yakışsa da, yakışmasa da...
Fazla düşünmezsin nedeni, niçini
Çünkü yalnızlık korkusu kaplamıştır içini.

Belki bir araya gelinir yine
Bir süreliğine
Eski sevgili, gözden çıkarılmamıştır gûya
Ama aslında çoktan bitmiştir rûya.

Oyun gibi başlayan bu iş,
Artık ikinizi de aşmıştır,
Bedenler yan yana olsa da,
Ruhlar çoktan uzaklaşmıştır.

(29.3.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ayrılık

Kurnaz ayrılıkların sorgularında
Çaresiz yürek.
Sınır tanımayan o eski çılgın,
Şimdi suskun ve durgun,
Mağlup ve yorgun.

Koşmaya başlamalı kırlara doğru,
Gözden kaybolmak niyetiyle.
Sormamalı hiç kimse hiçbir şey,
Yanan ayakları sulara sokmak lâzım,
Dağlara doğru haykırmalı
Seviyorum hey! ! !

Sebepler, sonuçlar, korkular,
Dolaşık koca bir yumak,
Kavuşabilmek için yaşamak lâzım
Düşte görmek için uyumak.

Rengârenk sevdalar içinden
Karası düşmüş payımıza
Dayanmak gerek
Vazgeçmemek,
Vuslata dek.

(24.6.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Bağışla

İşe kendinden başla
Geçmişteki her şey olması gerektiği için oldu
Yaşayacaklarının ne sonu onlar, ne ilki
Kimse suçlu değil ki!

Seni incitenler bugüne dek,
Kendilerine kızdılar aslında
Öfkeleri sana değildi
Suçlu olmadıklarını bilemediler
Savaşıyorlardı ekmekle, aşla
Kardeşim, sen onları bağışla.

Geçen gün rızkı açılsın diye
Komşunun oğlunun başında
Kilit kapatıp açtılar
Yazık! Bilgiye ne kadar açtılar
Nerelere getirmişlerdi işi!
Oysa bir bilge kişi
" başınızdaki kilitleri açın " demişti
" olumlu düşünün, hayır dileyin
Şivrilikleri törpüleyin,
İyimser olun, arının
Güzel olması için yarının "

Kimseyi değiştirmeye çalışma!
Bu senin elinde değil.
Şen önce kendine eğil.
Öfkeden gözleri kör olanlar
Üstüne yürüseler de sopayla taşla
Sen yine de onları bağışla.
Unutma! Savaşla değil, hep barışla
Herkesi, herkesi bağışla.

Sen o'sun, o sen aslında
O, kusurlarını daha iyi göresin diye,
Büyüteçle karşına getirilmiş bir hediyeye.
Onu yargılamadan iyice incele
Eksiği gör, kendini tamamla
Sevgiyi ver ona yudum yudum, damla damla
Şimdi bak,
Üretebilmek, daha çok sevebilmek için
Ne çok zamanın olacak

Bazıları çok zor olsa da
Bir daha, bir daha dene
İster acıyla olsun, ister yaşla,
İnan ki buna değer, bağışla.

Bir genel af ilan et,
Bütün mahkumları sal.
Engelleri, setleri kaldır,
İslikla zafer marşını çal.

Çünkü onlar orada oldukça,
Şensin asıl tutsak olan.
Kır zincirlerini,
Özgürlüğe kavuştur kendini.
Kanatlan, tat al, mutlu yaşa
Ama önce herkesi, herşeyi
Bağışla.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Bana Göre Değil

Yalnızlık da bana göre değil,
kalabalıklar da.
Sorular da sıkıyor beni,
verilen salıklar da.
Neresinde duracağım bu dünyanın,
bilemiyorum.
Kayıtsızlık da hoşuma gitmiyor,
fazla ilgi de.
Bilgisizlik acıtıyor. Ne var ki,
Sorumluluk var her bilgide..
Yorgun muyum acaba?
Hoşgrm m azaldı?
İçimdeki çocuk oynamaya gitmişti, gecikti.
Günlerdir meraktayım.
Nerde kaldı?

(31.Ocak 2001)

Ümit Kilislioğlu zger

Barıştırın

Kerkes kötü, kendisi dışında,
Yazın da söylenir, kışın da;
Hep bir istihza bakışında.

O bilir doğrusunu her şeyin,
Her zaman o olmak ister konu;
Memnun edemezsiniz onu,
İsterseniz yoluna halılar döşeyin.

Ne dönün onun yüzünden şaşkına,
Ne başkalarıyla karıştırın;
Ama ne olur Allah aşkına,
Şunu kendisiyle barıştırın.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Başkası Yok

Sen!
Bir bilsen
Kötülüğü yalnız kendine ettiğini,
Sadece kendi sorularının seni terlettiğini.
İlgisi yok bunun mekânla, zamanla
Artık anla...
Söndüremediğinde başlattığın yangını
Durduramadığında bumerangını
Suçlu aramaya çıkma boşuna.
Gitmese de hoşuna,
Bir bir daha bir eder değil iki.
Başkası yok ki!

Ümit Kilislioğlu Özger

Bayram Sabahı

Sen camiden dönünce,
Önce,
Elini annem öperdi.
"Biz böyle gördük" derdi.
Buna kıkır kıkır gülerdim
Yoktu ki derdim!
Neş'eyle sıramı beklerdim.

Ben boynuna sarılınca
Mutluluktan erirdin,
Elini öptürür,
Para verirdin.

Bayramlık entarimi
Şabahın köründe giyerdim
Öylesine erken,
İlk misafire daha saatler varken.
Yeni ayakkabım ya sıkar, ya vururdu
Yine de bütün gün
Ayağımda dururdu.

...
Artık bayram sabahlarında
Mahzunum baba.
Olsaydın da sorsaydım
Ben mi iyice kırılğan oldum
İnsanlar mı daha kaba?

Bilmiyorum nasıl geçti hayatın
Belki çile çektin, belki sefa sürdün
Ama sanki giderken
Çocukluğumu da götürdün.

(14.11.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Bazen Aşk

Bazen bir gonca açar, iki gönül bir olur
Sevgilinin bakışı kalbe giren tîr olur
İrade elden gider, kul kula esîr olur.
Sözlere âhenk gelir, her biri şiiir olur.

Kalplerin anlaşması epeyce nâdir olur
Çoğu kez aşktan yana birisi fakîr olur
Ömrü dert ile geçer, mecnûn olan pîr olur,
Bu sırrı çözemeden mekânı kabîr olur.

(13.Temmuz.2004)

Tîr:ok
Pîr: ihtiyar

Ümit Kilislioğlu Özger

Bebek (Yaşlılar Haftası Münasebetiyle)

Bir zamanlar o da bir bebektir
Hokka burunlu, al yanaklı,
Bir ömre bedel.
Şu gördüğün kavrulmuş el,
Pamuk gibiydi.
Eskiler içindeki bu kambur vücut,
Mis gibi kokan zıbınlar, fırfırlı elbiseler giydi.

Annesi ona "Gül kızım" derdi,
Sevip okşamak için sıraya girerlerdi.
Ya babası?
Getirdiği çikolatayı muzipçe cebinde saklardı
Onu ağlatmayı herkese yasaklardı.
Kızı incisi, emeliydi
Çok mutlu olmalı, hayatı sevmeliydi.

Ah! Hızla geçti yıllar işte
Seksen beş yıllık koca bir ömrü
İçiverdi bir dikişte.

Annesinin kiraz dudaklı, kalem kaşlısı
Şimdi huzurevinin en yaşlısı.
Gençler ondan kaçıyor. Neden?
Ruh aynı ruh, beden aynı beden.

Soruyor, gözleri nemli:
Görüntü bu kadar mı önemli?
Oysa şimdi anlatacak ne öyküleri var
Bir yıkılsa aradaki şu duvar!

Çare yok. Böyle gelmiş bu, böyle gidecek.
Şimdi bir zamanki tatlı bebek,
Saatler boyu pencerenin önünde
Birbirinin aynı günleri tüketmekte,
Bir an önce yanına alması için Tanrı'ya
Dualar etmekte.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Bekleyiş

Yine akşam oldu, yolda bu gözler,
Ne olur ah! gelsen bu defa erken;
Nerede giderken verdiğin sözler?
Sabrı öğrendim ben seni beklerken.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ben Bir Tuhaf İnsanım

Bir yanım doğuludur,
Batılı öbür yanım;
Akıl süzgecim yoktur,
Ben bir tuhaf insanım.

Kandırmaya kalkarım
Allah'ı ve kulları;
Kopyayı çeke çeke,
Tümlerim okulları.

Diplomalı cahilim,
Hiçbir işe yaramam;
Tanımam, ilim, bilim
Sanatı hiç aramam.

Kitap okumak çile!
Ne geçecek elime?
Yeter de artar bile,
Bana üç yüz kelime.

Sözlükleri nedeyim?
Uzak benden kaygılar,
Haydi artık gideyim
Size sonsuz saygılar!

(12.Haziran.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ben Öğretmenim

Karşımdaki otuz ruh, otuz genç beden demek,
Yaşamam için otuz harika neden demek.
Çalışmayı öğütler, doğruyu söyler dilim,
Şefkatimde cömertim, terazide âdilim.

Tahta, kalem, kitaplar gibi birkaç aletle
Savaşıyorum uzun yıllardır cehaletle.
Bazen çatılır kaşım, disiplini severim,
Gürültüye kızarım çünkü hedefim verim.

Hiç bitmez mazeretler, sızlanmalar, ağıtlar,
Mutlaka okunmalı eve giden kâğıtlar.
Hastalandığımda ne iğne ne hap isterim,
İyileşmek için ben doğru cevap isterim.

Başları hep dik olur, yüzleri hep gülerse,
Ve eğer onlar derse severek gelirlerse,
Gençleşirim gülmeye bahaneler bulurum,
Dünyanın en mutlu insanı ben olurum.

(11.04.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Beyaz Atlı

Ahşap bir evin çatı katında
Tertemiz bir oda.
Bin bir özlem var dantellerdeki kasımpatında

Sarı bir entari giymiş Gül Hanım, bu yıl moda.
Açık pencerin önünde bir aşk romanı okuyor,
Her yer mis gibi sabun kokuyor.

Perde rüzgardan hafif, hafif sallanıyor
Gül Hanımın yanakları okudukça allanıyor.
Duygular çoktan aşmış bendini
Öylesine kaptırmış kendini.

Kocası olacak o aksinin yerine,
Romandakini koymuş gibi.
Süzülüyor, kadın kahraman da oymuş gibi.

Keskin bir yanık kokusuyla düşünden uyanıyor
Eyvah! Ocaktaki yemek yanıyor!
Zaten her gün hazır dayak,
Bir de sen kalk, yemeği yak!
Bağışlanmaz; ziyan etti ya aş
Dile kolay! Gitti yarım kilo kuşbaşı.

O evin çatı katında
Bir kadın var ki hiç mutlu olmadı hayatında.
Şimdi sicim gibi akan yaşlarını siliyor,
Ve artık biliyor:
Prens de aslı yok, beyaz atın da.

Ümit Kilislioğlu Özger

Bile Bile (Şarkı sözü)

Bakma sen sevgilim huysuzluğuma,
Ben sana bilerek aldandım gülüm;
Çünkü sen şifaydın susuzluğuma,
Göz göre göre, bile bile yandım gülüm.

Güzel sözlerinin hepsi yalandı,
Gönlüm boş hayallerle hep oyalandı;
Gün olur insafa gelirsin sandı,
Göz göre göre, bile bile aldandım gülüm.

(Aralık 2003)

(Bu güfte, tarafımdan rast makamında bestelenmiştir)

Ümit Kilislioğlu Özger

Binlerce Şükür

Şükürler olsun Tanrım sana binlerce,
Şükürler ki makbul bütün dinlerce,
Şükür ki nefsim hakimim,
Şükür ki öğreniyorum ben kimim.

Ümit Kilislioğlu Özger

Bir Annenin Duası

Allahım!
Açmış elini, dönmüş kâbeye,
Veda etmiş neş'eye
Bir garip ana, yalvarıyor SANA,
KÂDİR OLAN HER ŞEYE...

Evvelsin âhirsin,
Bâtınsın, zâhirsin.

Unuttur ona mâsivâyı, bâdeyi,
Sevdir seccâdeyi

Kim bilir, belki de vefatı yarındır,
Allahım ne olur,
Bugün pişman et, arındır.

Abdest ile o şifalı nehrinden,
Kurtar her türlü zehrinden!

Şirkin açığından, saklısından,
Her şeyin yasaklısından
Uzak eyle!
Kalbini pâk eyle!
Yüzünü hesap gününde
Ak eyle!

Duyur ona âyetini!
Tevbesini kabul ile,
Nasibet hidâyetini.

AMİN.

Ümit Kilislioğlu Özger

Bir Glmsemi Bırak

Bir glmsemi bırak Şu dünyaya
Fotoğraflarda, anılarda kalsın;
Yürekler hafiflesin,
Dertler azalsın.

Zehir sağıyorsa birinin dili
Tebessmn bil ki
En etkili sözden daha etkili.
Bir de sen cezalandırma çatıp kaşını.
Zaten kararmış olan o kalbe
Aydınlanma fırsatı vermek gerek
Gülümseyerek...

Buz dağlarını eritmeye,
Yreklerin en ücra köşelerine gitmeye,
stesinden gelmeye acıların,
iőkenceden de beter,
Bazen sıcacık bir tebessüm yeter.

İster zor bir zaman, ister yorulduğun an olsun;
Bir glmsemi bırak Şu yaşlı dünyaya
Hâtıran olsun.

(16.3.2001)

Ümit Kilislioğlu zger

Bir Gün Anlar

Sevginin glnde yıkananlarla,
Kıskançlık çölünde yananlar;

Allah'ı hamd ile ananlarla,
Parçayı bütün sananlar;

İnsanın değerine koşulsuz inananlarla,
zdklerinden iyilik görünce utananlar.

Bir arada yaşıyor bütün bu insanlar
Hakikati herkes bir gün anlar,
Bir gün anlar.

Ümit Kilislioğlu zger

Bir Rüzgâr Geçti mi

Bir rüzgar geçti mi buralardan
Evden kaçan bir çocuğun telaşında?
İtir kokulu, deli dolu, coşkulu,
Bir sevda varmış gibi başında?

Gördünüz mü onu gelincik tarlasında?
Islığı segâh makamını andırdı mı?
Sizin de kalbinizi ferahlatıp,
Saçlarınızı havalandırdı mı?

İçinde umutlarım vardı.
Henüz yazmadığım şiirler,
Bitmemiş bestelerimin mırıltıları.
Bu yüzden içimi korku sardı,
Bu yüzden düştüm peşine de,
Böylesine arıyorum.

Geçti mi buralardan?
Ne olur söyleyin!
Size yalvarıyorum.

(20.Ocak.2002)

Ümit Kilislioğlu Özger

Bir Zaman

Dil üzüür, göz süzüür bir zaman
Gül derilir, söz verilir bir zaman
Aşk sanılır, kıskanılır bir zaman
Az bıılır, can sıkılır bir zaman
Yas tutulur, unutulur bir zaman.

Ümit Kilislioğlu Özger

Biz

Tuttuk bir ucundan dünyanın
Kâh sevdik, kâh sevildik
Bazen kıymet bildik,
Bazen bir hiç uğruna yılların dostunu
Bir kalemde sildik.

Örselendik, hırpalandık kimi zaman
Kahramanlar gördük aslı korkak,
Sade insanlar tanıdık yüreği kocaman.

Mazeret bulmak işimiz
Her zaman ya yenimiz, ya yerimiz dar
Başımız ağrımıyorsa, belki dişimiz
Nasıl olsa oyalarda iş geçinceye kadar

Bir yandan gözümüzü kapattık eşsiz meziyetlere,
Bir yandan sabrettik dayanılmaz eziyetlere.
Kimine şımardık, kiminin çektik nazını;
Ya her şeyden vazgeçtik, ya beğenmedik azını.

Bazen küçücük bir taşta takılıp düştük,
Bazen önümüze dağlar çıktı yılmadık.
Bir darıldık, bir sarılıp öpüştük,
Nasıl bir serhoşluksa, hala ayılmadık.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Bizden Gizli

Sen biraz ben olup gittin,
Ben biraz sen olup kaldım.
Sen biraz bende yittin,
Ben biraz senden aldım.

Yaşıyoruz ayrı yerlerde şimdi..
Sen benden, ben senden izli.
Buluşuyoruz her gün,
Bizden gizli.

(15. Mart.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Bu Akşam

Semâya bak bu akşam
Seyret rengi,
Gör ahengi.
Ne yarın olsun, ne dün,
Semâ eden yıldızı düşün.
Bak aya,
Başla duaya.

Kendine bak bu akşam
Çevir gözünü,
Gör özünü.
Hırs mı kaplamış, kin mi?
Yoksa ruhun dingin ve sakin mi?
İyice yıkan, arın,
Ve yarın,
Gülümse kardeşe, eşe,
Selam ver parlayan güneşe.

(25.Kasım.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Büyükanne

Nasihatlerine ihtiyacım oluyor sık sık
Ne yazık ki yanımda yoksun artık...

Üstünden yıllar geçti de yasının,
Hâlâ burnumda tütüyor kokusu
pişirdiğin hamur çorbasının.

Akşam üstleri benim için gider,
sıcak ekmek alırdın;
İhtiyacım olduğunda,
yanımda kalırdın.

Şimdi sıradağların ardında
sana koştüğüm günler
toplayıp pılımı pırtımı;
Takdir ettiğin zaman
şimaracağım diye korkardın da,
sadece sıvazlardın sırtımı.

Okuduğun pirinçlerle ne sınavlara girdim,
ne okullar bitirdim.
O gecelerde, oturup yerde
Kur'an okurdun, ben uyurdum.
Dualarınla işe başvurduğum, yuva kurdum.

Benim için paralardın kendini,
Anlamazdım neydi zorun;
Ama şimdi biliyorum
herşeyden tatlıymış torun.

Koynumda ısıtmayı üşüyen minik eli, ayağı
Yataktan düşerse diye yere yastıklar dizmeyi,
gidip almayı beğendiği çizmeyi,
sırtını kaşımayı,
yorulduğunda sırtımda taşımayı
senden öğrenmişim meğer.

Beni işitiyorsan eğer,
seviniyorsundur biliyorum;
Canım büyükanneçığım,
sana hep dua ediyor, Allah'dan
nur içinde yatmanı diliyorum.

(20.12.2003)

Ümit Kilislioğlu Özger

Colors (Ing.)

Anything that hurts you
Gives a pain to my heart
A perfect mixture of seven colors
Including blue
Is white you know
As white as snow
This is really an art!

Ümit Kilislioğlu Özger

Çam Ağacı

Ben öldükten sonra
Uç kuruş için
Müteahhede verirler vermesine de bu evi,
Benim derdim,
Sana da kıyarlar mı?
Hani çiçeğin yalnız çiçekçi dükkanında görüleceği günlerde...
Hani gönüllerden iyice uzaklaştığında kırlar...
Yoksa projeye uyar da,
Betonun ortasında senin için
Kare şeklinde bir delik mi bırakırlar?

Ah güzelim!
Dayanabilir misin hücre hapsine?
Yaşayabilir misin iştmeden
kuşun, yaprağın, suyun sesini?
Ya unutamazsan ıhlamuru, ığdeyi, sarı gülü,
şebboyu, lâtin çiçeklerini,
hele o gölgende sakladığın kır menekşesini?

Akasyalarla söğütün de yok şansı.
O gün gelince
gider kuşlar,
yeşil gider,
biter râyihanın dansı.

İş dönüşü akşam üstleri
yalınayak üstünde dolaştığım
çimler sökülür,
bordo gülümün yerini
birilerinin oturma odası alır.
Seninle ikimizden geriye
derin bir nefes gibi,
dostluk kalır.

(Temmuz 2000)

Ümit Kilislioğlu Özger

Çifte Standart (Eğlencelik)

Yillardir görmediği bir eski komşusuna rastladı Emine hanım
Sarıldı ona sıkı sıkı. "Ne çok özlemişim, ah canım! "

Oğlun ne yaptı? Diye sordu öteki:
"Üç yıl önce evlendi,
Gelin tembelin teki.
Bize soran mı var? Buldu kendi;
Ama bende de sabır tükendi.
Öğleden önce kalkmayı bilmez,
Doymaz uykuya.
Hizmetçisi var kendi süpürüp silmez,
Sokmaz elini sıcak sudan soğuk suya.
Kuaförden çıkmaz,
Süslenmekten bıkmaz.
Kabahat bunu alanda,
İyi sabır var benim oğlanda.
Ben olsam buz gibi soğurdum
Ben evladımı ona köle diye mi doğurdum?
Yakışıklı oğlanı kaptı
Kim bilir? Belki de büyü yaptı.
Boşasa da kurtulsak,
İyi birini bulsak ".

Kızın nasıl? İyi mi?
"Kızımın beyi,
Allah var şimdi, çok iyi.
Ailesi istemedi ama çocuk tutturdu
Sonunda evlendiler. Aferin! Verdiği sözde durdu.
Onlar iyi kızdan ne anlar?
Neyse, Allah'tan varlıklı insanlar.
Damat sabahları erkenden kalkar, geçirmez altıyı,
Bir güzel hazırlar kahvaltıyı
Bir şeyler atıştırır işe gider,
Benim kız yatakta öğleyi eder.
İşi son modayı takip,
Şıklıkta tanımaz rakip.
Yemeği yapan ayrı, temizliğe bakan ayrı
Bir de bahçıvan var bunlardan gayrı.
Kızım evin reisi.
E! Can sağlığı bundan iyisi".

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Çocuğum

Fotoğrafların ne güzel çıkardı,
Sen poz vermeyi öğrenmeden önce! .
Küsmeyi de bilmezdin, kin tutmayı da;
Misket de paylaşılırdı o günlerde,
Oyuncak ayı da.

Ne tatlı, ne doğaldın!
Arkadaşın saçını çekerdi, ağlardın,
Göz bebeklerinle birlikte büyürdü derdin,
Acısı geçer geçmez unuttur,
Oyuna kaldığın yerden
devam ederdin.

Elimizdeydi pırlanta da, zümrüt de, altın da
En güzel mücevheri yapabiliydik senden
Ama tüm beceriksizliğimizle aklını,
Hem de eğitim adı altında,
Ön yargılarımızla doldurduk.
Kötü örnek olup, durduk.

İşte böyle yavrucuğum!
Allem ettik, kallem ettik
Sonunda seni de
Kendimize benzettik.

(11.04.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Çocuk

Sevimli, biraz tombuldu
Odasında misketleriyle oynarken,
Birden kendisini misafir odasının ortasında buldu.

" Haydi amcalara küfür et! " dedi babası
Çocuk, sıkı sıkı kapattığı gözlerini araladı
Ve anlamını bilmediği o sözleri ardı ardına sıraladı
Bir kahkaha! Bir kahkaha!
"Bir daha! Bir daha! "
Oh! Bitmişti.
Odasına koşarken babası yetişti
"Gel ulan buraya! Daha bitmedi;
Bak Yılmaz amcan işitmedi"
İki misket vardı terli avuçlarında saklı,
Yarım kalan oyununda kalmıştı akli.
Ağlamaya başladı.
Babası bu kez iyice haşladı:
"Ne işe yararsın sen?
Ne olur sanki bir defa daha söylesen? "
Kıçına vurdu,
Kolundan hızla savurdu.

...

Büyüdü, ünlü bir mimar oldu
Alanında gerçek bir devdi,
Çünkü işini hep çok sevdi.
Çalışmaya her oturduğunda,
Bir his geldi içine, garip;
Sanki birileri girip,
Yaptıklarını berbat edecekti,
Ve sonra çekip gidecekti.
O yüzden,
Ne zaman tasarlayıp çizecek olsa güzel bir yapıyı,
Hep kilitli tuttu kapıyı.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Değilim

Geçip gidenin mateminde değilim,
Vefasızlığın siteminde değilim.
Dostluğu buldum sanıyorum,
Bundan pek emin de değilim
Ama biliyorum ki artık,
Kayan bir zeminde değilim.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Deniz

Köpük köpük anlattı deniz derdini çakıllara,
Öyle bir macera ki bu, zarar akıllara.
Hayret! Bu kadar öfke nasıl sığdı yıllara.

Denizin can arkadaşları,
Renkli çakıl taşları,
Her dalgaın peşinden üşenmeden, yorulmadan
Hep bir ağızdan cevap verdiler sorulmadan.

Yüzyılların gerçeği bu şıkırtılarda saklıydı,
Belli ki herkes dertli, belli ki herkes haklıydı.

"Çakıl, kum, balık, yosun,deniz
Hepimiz tek bedeniz"

(2000)

Ümit Kilislioğlu Özger

Depresyon

Çözmeye çalıştıkça daha sıkı düğümlendiğinde,

Zorlama

O gece,

Öylece,

Uyu.

Mutlak biri gelir, kurtarır seni

Saçını okşar, alnına bin öpücük kondurur;

Telaş biter, acı durur.

Kim mi o?

Kendi bilgeliğin, hani bir adı da sağduyu.

Zaman zaman bir kuyunun içine düşer de

Kenar taşlarına tutunursun;

Çabalar durursun,

Garkolursun derde.

Su bazen ayaklarına değer,

Bazen de boğazına kadar gelir.

Sanırsın ki böyle hep yükseldikçe yükselir.

Korkuya yer olmazdı,

Bunun bir illüzyon olduğunu bilseydin eğer.

Derin bir nefes al,

Düşünme aşağıdaki karanlık suyu.

Güneş doğmadan önceki saatler nasıl olur bilirsin:

Çok uzun ve sıkıcı;

Kendi kendinin hem sanığı olmuşsun hem yargıcı.

Biraz bekle, gün ışığı pencereden hele bir girsin.

Değiştir bu huyu.

Herşeyin daha iyi olmasını istemek hakkın,

İtirazın her neyeyse mesaj yola koyuldu;

Yüce dağları aştı,

Ve yerine ulaştı.

Artık korkma sakın,

Sesin duyuldu.

Yok aslında kuyu, muyu

Terket kayguyu.

Ümit Kilislioğlu Özger

Dil Ustası

Kuyular çeker dibe,
Ay çağırır yukarı
Üslup gerek edîbe
Dil kaldırmaz sakarı.

Arif alır bilgiyi
Doldurur us tasına
Bırakmak gereklidir
Her işi ustasına.

Ümit Kilislioğlu Özger

Dilek Kutusu

Dileğimi aklıma yazıp,
Kalbime gönderdim,
Hemen murada erdim.
Çünkü orada sevi vardı,
Ruhumun evi vardı.

Ondan sonra bir şey isteyince
Düşünmedim kara kara, ince ince
Saf arzuyla kalbime koydum,
Görmek istediğimi gördüm, açsam doydum.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Dilemek

Kalbi temizken bir gece vakti,
Bir arkadaş sohbeti diledi.

Derken kapi çaldı...
Bu da kimdi? Saat kaçtı?
Gitti açtı.

En sevdiği dostunu karşısında görünce kalakaldı...
Sevinip şükredeceğine
"Keşke başka bir şey dileseydim! " Dedi.

O anda kalbi karardı...
Onda bu nankörlük varken,
Sevgiyi daha çok arardı.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Doğu Ekspresi (İhmale İsyân)

I

Yol Erzurum yolu...
Yorgun Tahsin, uyukluyor,
Kompartman tıka basa dolu.

...

Yaşlı bir kadın beş şişle çorap örüyor,
O ise düşünde sıcacık bir duş görüyor.

II

Çaycılık yapıyor bir iş hanında,
Ramazan'da işler durgun diye gidiyor memlekete,
Burnunda tütüyor kırtlama ile kete.
Nişanlısının resmi koynunda tâ canında.

İşlemeli terlik götürüyor ona
Bir de tarak, gümüş saplı,
Dükkân komşularından alınmış,
Oldukça hesaplı.

İster hasret de buna, ister tedbir de,
Kalkıp kalkıp yokluyor ikide birde.
Güllü lokumlarla yemeni annesine.
Kendisine bir şey alamadı
Olsun amaan, yeni giysi onun nesine...
Garip kuşlar kalkıyor evlerin damlarından,
Onun anıları var yetmez mi,
Yorgun İstanbul akşamlarından...

III

Uyanınca Tahsin kalkıp koridorda yürüdü,
Saatini kurdu,
Sonra geçip yerine oturdu.
Karşısındaki yaşlı adam bir sigara sardı,
Tahsin cebinden aynasını çıkardı.
Sinekkaydı traş olmuştu yola çıkmadan.
Bir kız iskambil falına,
O ise uzayan sakalına
Baktı da şaştı kaldı.

İçinden yeleğini çıkarıp, ceketini tekrar giydi
Bu sıkıcı yolculuk sanki
Hiç bitmeyecek gibiydi.

Gazetede okumuştun
Çok hızlıydı trenleri
Japon'un, İngiliz'in, Alman'ın
Derin bir iç geçirdi;
Yazgısı mıydı bu Türk olmanın?

Demir ağlarla örmüştü Ata'mız on yılda
Anayurdu dört baştan.
O gün yapılanlar yetmiş miydi?

Tam yetmiş beş yıl sonra
Ülkeyi yönetenler bu marşı söylemeyi
Haketmiş miydi?

İşte gardaş böyleyken böyleydi durum
Daha çok uzaktaydı
Demli çay, kete ve Erzurum.

(18.10.2000)

Ümit Kilislioğlu Özger

Dostlar Vardı

Dostlar vardı eskiden...
Yemeğe gelip, gece yarısı giden.

Evet vardı...
Bazısı gevezeydi, bazısı sır tutardı.
Biri anlatır, öbürleri dinlerdi,
Ne günlerdi!

Ağlaşır, şakalaşır,
Küsüşür, barışır,
Birbirimizin gözünde
Nasıl da ışırdık!
Yorulur, terler, üşürdük.
Bol bol gülüşürdük,
Biz galiba,
Kalbimizin üstündeki
O paha biçilmez mücevheri
Bir yerlerde düşürdük.

Eski dostların kimi geçim derdinde şimdi,
Kimi göz boyayan paraya kavuştu,
Yanımızdan usulca savuştu.
Kimi göçüp gitti,
Kimi şöhreti buldu.
Velhâsıl,
Büyü bozuldu,
Şenlik bitti.

(2.Şubat 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Dostluk

Size şiir okusam dinler misiniz?
Elimi uzatsam kabul eder misiniz?
Yoksa soğuk bir selâm verip,
Yürür gider misiniz?

Hatırınızı sorsam,
Gözlerinizdeki hüznü paylaşır mısınız benimle?
İlgilenir misiniz tansiyonumla, şişmanlayan bedenimle?
Çaya çağırırsam, gelir misiniz?
Benimle sohbet ister mi canınız?
Yoksa, yok mu ayıracak zamanınız?
Demek istediğim,
Ben sevgi yolcusuyum, siz hancı mısınız?
Yoksa.....
Yabancı mısınız?

(12.12.2003)

Ümit Kilislioğlu Özger

Dört Satır

Cömertlik bolluk getirir,
Cimrilik alır, götürür.
Kıskançlık yere yatırır,
İsraf servet batırır.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Dua

Sensin tek İlâh, sendedir derman
Sendedir felâh, senindir ferman
Kaabîd de sensin, bâsît da sensin
Tevvâbsın, tevbe kabul edensin.

Islâh et beni, sabır ihsan et
Kalp gözü açık, kâmil insan et
Kul hakkı ile alma canımı
Muhafaza eyle îmanımı.

(Amin)

(11-12) Eylül.2004
(Miraç Kandili)

Ümit Kilislioğlu Özger

Dünya Ne Büyük

Odanın içinde bir çanta,
Çantanın içinde bir kutu,
Kutunun içinde bir böcek.

Böcek kutudaki bir küçük delikten
Dışarıya bakıp:
Vay be! Diyor. Dünya ne kadar da büyükmüş!

Ümit Kilislioğlu Özger

Düşünce

Yarım kalan düşünmeni bitir,
Nasıl olsa biri işitir.
Hem anahtarısın bir kilidin, hem kilidisin bir anahtarın
Uçup gittiğini sandığın düşünce
Yarın
Yoğunlaşıp bir başkasının gönlüne düşünce,
Birden sınırlar genişler.
Ardı ardına açılan kapılardan başlar gelişler, gidişler
Ölüşlerden sonra dirilişler, düşüşlerden sonra yükselişler.
İşte dostum,
Bu iş böyle işler

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ego Market

***** Birinci Mutluluk Devri

Bulunmaz bu markette
'Acaba' lar, 'ama'lar
Satılır egolara
Türlü türlü mamalar.

***** Şüphe Devri

Bu egolar çok iri,
Törpülemeli biri.
Galiba en iyisi,
Eleştirmene gitmek,
Doğrusunu işitmek.

***** Hırpalanma Devri

Onun da çeşiti var
Yerden yere vurarı,
Tutup da savurarı.
Kimi yardımcı olur,
Kimi kapıdan kovar.
Kimi olgun, samimi
Pek ukalâdır kimi.

***** Dönüş Devri

Ego balonu söndü
Aklın çorbaya döndü
Sen yine markete koş
Orası ne kadar hoş.

***** Ebedî Mutluluk Devri

Her istediğini yaz,
Siyahlar olsun beyaz.
Nasıl olsa ağırlar
Seni öbür sağırlar.
Yapın birbirinizi
Okumadan popüler
Şiz mutlu olursunuz,
Älem de size güler.

(22. Temmuz. 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Eski Kışlar

Ne güzeldi kışlar ben çocukken Ankara'da
Lâpa lâpa yağan kar,
Dizlerimizden yukarı çıkar,
Belimize gelirdi arada.

Yokuşun başından haykırışlarla aşağıya inerdik kızakla kayarak
Yerlere yuvarlanır, silkelerken solumuzu, sağımızı,
Koca koca çocuklara kaptırırdık kızağımızı.

Evlerimize koşardık hüngür hüngür ağlayarak
Bunlar o zaman bizim için en büyük kederlerdi
Büyükler hiç aldırmaz, "Oh olsun, iyi olmuş" derlerdi.
"Bir dahaki sefere gözünü dört açarsın,
Başa çıkamayacaksan kızağını alır, eve kaçarsın."

Boylu boyunca bembeyaz karlara uzanır, boyumuzu ölçerdik
Sonra içeri girer, salep filan içerdik.

Saçaklardan ne güzel buzlar sarkardı!
Güneş çıkınca şıpır, şıpır suları akardı
O buzlar şimdi nereye gitti?
Yıllar mı onları eritti?
Acaba saçak biçimleri mi farketti?
Yoksa kışlar mı bizi terketti?

Ne zaman bozacının sesini işitsem kış gecelerinde,
Bir sızı duyarım yüreğimde, tâ derinde.
Kapıdan neşeyle giren,
Ve gelirken bize Akman'dan boza getiren
Rahmetli babamı hatırlarım.
Hemen yerimden fırlarım,
Alır, bir dikişte içerim görününceye kadar dibi,
Sanki çocukluğumu geri getirebilecekmişim gibi.

Şimdi radyasyon, hava kirliliği, vesaire,
Trafik, mesai, geçim sıkıntısı, daire.
Biliyorum, bu tarafsız olmayan bir gözlem
Farkındayım, duyduğum sadece geçmişe özlem.

Karar verdim bu akşam erken
Yatacağım
Gün doğar, doğmaz, herkes uyurken
Çıkıp sokağa,
Rastgele sola, sağa
Kartopu atacağım.

(2000, Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Evde Yokum

Uzun uzun çalsın saat
Kim kurduysa...

Kapı zili, telefon, ne varsa...

Şeslenmesin komşular
Ekmek de istemiyorum, tokum

Ben bugün evde yokum.

Ümit Kilislioğlu Özger

Evimi Özledim

Antalya'dayım
Bir otel odasında.
Dışarıda müzik sesleri....
Gençler dansediyor
İçlerinde bütün hevesleri.
Hem onlara uyamıyorum,
Hem denizi duyamıyorum.
On ikiden sonra
Nasılsa ses kesilir,
Dalgaların şarkısı yine gelir.
Kalkıp aynaya bakıyorum bir hışım,
Amma kilo almışım!

Özledim evimi, balkonumu.
Musluğumdan akan kireçli suyu,
Huysuz komşuyu.
Kasaba, manava uğramayı
Ve soğan doğramayı.
Fakültedeki odamı,
Kantindeki yaşlı adamı.

Bakmadan dinine, milliyetine
Her küçük çocuğa sarılır oldum
Torunum niyetine.

Evidir derler ya insanın sarayı,
Ben de işte, özledim Ankara'yı
Antalya'nın deniz kokan rüzgârı
Ne kadar güzel esersen es,
Ben bülbül olurum ancak,
Sen altın kafes.

Dinlendiğim yeter, fazlası zarar
Evimi özledim
Zaten tatil dediğin
Bu işe yarar.

Ümit Kilislioğlu Özger

Fal (Şarkı Sözü)

Kuş ağzından haber
Geliyor bir buketle beraber.
Yüreğim kabarmış ama
Ay doğuyormuş haneme
İki vakte kadar
Kavuşacakmışım bir taneme.

Nakarat:

Söyle söyle komşu
Bal akıyor ağzından.
Biliyorsun bu hayat
Onsuz bana zından.

Onun da benim gibi
Şıkılıyor mu canı?
İyi bak ne olur,
Yavaş çevir fincanı.

Yanındaki kadın
Zayıf mı şişman mı?
Seviyor mu onu?
Yoksa çoktan pişman mı?

Mutluluğu bulamamış onda
Beni düşünüp ağlıyormuş
Geceleri balkonda.

Yüreği ateş gibi
Yanıyormuş onun da
Bana dönecekmiş
Yar eninde sonunda.

Nakarat:

Söyle söyle komşu
Bal akıyor ağzından.
Biliyorsun bu hayat
Onsuz bana zından.

Ümit Kilislioğlu Özger

Felekten Bir Sabah

Gel sevgilim
Alıp başımızı çikalım evden seninle
Erkenden bir sabah
Şöyle bir su başı bulup oturalım.
Sen anlat ben dinleyeyim, ah!
Ben anlatayım sen dinle;
Akıllı, deli hayaller kuralım.

İnsanların kimi uykuda olsun,
İşe gitme telaşında kimi
Sırtımdaki ceketin ısıtsın içimi.

Taze demlemiş çay içelim elde simit
Hem de cam bardakta, tahta masada.
Yanında peynir olsa da olur, olmasa da.

"Derin nefes alıp verelim"de bana
"Yüreğimizi daraltan ne varsa
Havaya gönderelim.
Son verelim zulme
Faturalar da ödenir nasılsa,
Üzülme! "

Bir çocuk bahçesinde sallanalım
Bekçi görmeden.
Tahterevallide uçusun saçlar
Çocuk ruhla çocuk olsun beden.

Gözün gözümde olsun sıcacık elinde elim;
Öğleye doğru aşkım, yorgun ve dingin,
Hiç olmadığımız kadar zengin,
Evimize dönelim.

(13.Ekim.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Garip Bir Mektup

Sevgilim bak!
Bu gece pencereyi açık bırak!
Umurumda değil yasa masa
Ayaklarımın ucuna basa basa
Gelip, gireceğim evine.
Sen sevine sevine,
Yatak odana gir, yat
Kapıyı da iyice kapat.
Çıkma tıkırtı duyarsan!
Şevinirim eğer masaya
Yiyecek ve çiçek de koyarsan.
Sürprizimi sakın bozma,
Bekle!
Olma sabırsız.
İmza: Hırsız

(12.Haziran.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Gece

Gece ıssız, gece uğsuz
Karanlıklar içimizde, gece suçsuz.
Gece huzur, gece sessiz
Sessizliği dinliyorum nefessiz.
Bağlanmış umutlar seherlere
Gökyüzü düğünlerinden habersiz
Ey insan!
Sen ki başlı başına bir âlem,
Sen ki alemde bir zerre;
Ah!
Geceyi dinlesen bir kerre...

Ümit Kilislioğlu Özger

Geleceğim

Geleceğim sana bir gün.
Aslında,
Geri döneceğim.
Zorla koparıldım biliyorum senden
Çok çok uzun zaman önce...
Hissediyorum
Ruhum derin izler taşıyor busenden.
Geri döneceğim sana.
Yüzüne bakıp, bakıp sarılacağım önce,
Saçlarını koklayıp öpeceğim.
Sonra küçücük bir çocuk gibi
Yorgun düşüp kucagında uykuya dalacağım.
Sesinle huzur bulacağım.
Kimse koparamayacak bu kez,
Hep yanında kalacağım.
Şarkılar söyleyeceğiz akşamları
Mırıl mırıl konuşacağız sabahlara dek
Uzak yıldızlardaki aşıkları merak edeceğiz,
Rüzgarla gelecek haber.
Güneşin doğuşunu kutlayacağız
Serçelerle beraber.
Bir gün döneceğim sana
Belki yağmurla, belki bulutla,
Belki de bir melekle.
Ama mutlaka geleceğim
Bekle.

(2.Mart.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Gelir

Güneşin batışında sevgili yâda gelir
Gülümseyen hayali gece rûyada gelir
Rûzgârı gönderirim peşine ağlayarak
Davete gelmez ise belki feryâda gelir.

Ümit Kilislioğlu Özger

Gelişme

Önce üşüdü, dondu,
Çürük dallara kondu;
Ne başlangıç, ne sondu.

Yön önce yanlış yöndü,
Bir yandıysa, bir söndü;
Sonunda Hak'ka döndü.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Gelme

Ayrılık sakın gelme!
Bize yakın gelme!
Gönül bağı incelme!
Yıkmasın bizi
Ne tekme, ne çelme.

Ümit Kilislioğlu Özger

Gibi Yapmak

... gibi yaptık,
Bir yanlış yola saptık.
Yorgunken dinlenmiş gibi,
Yenilmişken yenmiş gibi.
Azken çok gibi,
Varken yok gibi.

Tokken açız dedik,
Gereğinden fazla yedik.

Gösterdik olmayanı olmuş gibi,
Öğretmenin anlattıklarından
Bir şeycikler anlamadık,
Gülümsedik bilgiyle dolmuş gibi.
Farkedemedik cehaletin ayıbını,
Gösteriş uğruna sineye çektik
Bilginin kaybını.

Borçlarımız da bu yüzden.
Harcadık varmış gibi,
Tasarruf armış gibi.
O kartlardan kullandık,
Borç parayla giyinip kuşandık;
Allanıp, pullandık.
Sonra ödeyemedik,
Kimseye diyemedik.
Ne demişti vaiz?
Haramdı faiz.

İçin için kaynadık, aştık bendimizi
Herkesi aldattık, en çok da kendimizi.
Bu iki yüzlülüğü bir türlü yenemedik.
Her şeyi denedik de,
Dürüstlüğü denemedik.

Ümit Kilislioğlu Özger

Giden

Giden
Gider mi sahiden?
Ona ait, yol verip rüzgârlara saldığın ne varsa,
Yüce dağları aşıp,
Dönüp dolaşıp,
İkişer, üçer
Meselâ bir Eylül akşamı
Yüzünü yalar, geçer.

Hiç ummadığın anda
Çıkar karşına hayâli
Âklına gelir bir hüznü,
Ya da bir telâşlı hâli.
Sesini duyar gibi olursun
Kendini en olmadık zamanda
Ondan bahsederken bulursun.

Hayatım dediğin dere yatağında
O da bir zaman
Kâh köpürerek, kâh sakin, akmıştır;
Sana bin türlü yaman
Hâtıra bırakmıştır.

Kendini anlatırken aslında hep
Farkında bile olmadan,
Biraz da onu yazdın.
Çünkü onu tanımasaydın sen,
Bugünkü sen olmazdın.

8. Eylül.2004

Ümit Kilislioğlu Özger

Gidenler

Dosttular, fidandılar, yiğitler
Kapımızdan şöyle bir baktılar,
Sonra çekip, gittiler.
Gülümsemeleri kaldı, kokuları, ayak sesleri,
Nefesleri kaldı.

Çok yanıldık, çok öğrendik,
Ne zaman yenildik, ne zaman yendik?
Kâh isyan ettiler, kâh başlarını eğdiler
Onlar tam da bize göreydiler.

Ne iyidiler! , ne hoştular!
Tutamadık....
Son sürat,
Yıldızlara koştular.

(11.Mart.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Gizledim

Küçücük sabun köpüklerinin üstüne
bir iki şiir yazdım
Okuman için değil,
sadece hissetmen için.
Gül yaprakları üstüne yağın
yağmur damlaları arasına
iki damla gözyaşı sıkıştırdım.
Söylediğim şarkının nağmeleri içine de
biraz hıçkırık gizledim.
Fark ettin mi?

Ümit Kilislioğlu Özger

Gökyüzü ve Deniz (Çocuk Şiiri)

Gökyüzü/ denizin annesi
Her zaman korur, kollar
Bazen gülümser ona,
Güneşin altın saçlarını yollar.

Bazen çatılır kaşı, ağrır başı
Şimşekler çakar, delirir.
Bulutlar telâşla devinir
Ağlar, ağlar, biter yaşı
Güneş açar, bulut kaçar
Gökkuşağı belirir,
Deniz sevinir.

Deniz / Annesinin aynası.
O mutluysa uslu,
O hırçınsa yaramaz.
Biliyor ki hava,
İster açık olsun ister puslu
Hiç kimse onu annesi gibi saramaz.

22.9.2004

Not: ***Samanyolu grubunun 'İki Kelime Bir Şiir' aktivitesi için yazılmıştır.

Ümit Kilislioğlu Özger

Gönlün Dilinden

Gönüldür benim adım
Ferman filan dinlemem
Mutluluktur muradım
Başka şeye inlemem.

Akıla kulak vermem,
Her maceraya varım;
Zor olsa da onarım,
Ota bile konarım.

Ben bir asî çocuğum
Deli dolu şımarık,
Dağ tepe dolaşırım,
Gözüm mor, başım yarık.

Bazen kapris yaparım,
Tutar bazen histerim,
Kahve bahanesidir
Asıl sohbet isterim.

Benim gözümle baksa
İnsanlara insanlar
Asıl yüzleri görür,
Gerçekleri anlar.

(15. Mart. 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Gördün mü

Göğe baktın mı hiç gözlerin kapalı?
Gördün mü güneşin arkasını?
Düşüncenin ötesine geçtin mi?
Kendine hayatlar içinden
Uygun bir tane seçtin mi?
Şaştın mı üzüntülerine bir bir?
Anladın değil mi?
Ha beşik, Ha kabir.

Ümit Kilislioğlu Özger

Gösteri

Bir müzik başlıyor önce ağır ağır
Çıkıyorum sahneye danslarla
Hayatımın şarkısını söylüyorum
ince nüanslarla
Seyircilerin kimi kör, kimi sağır.

Tutuyorum elinden görmeyen birinin, gel! diyorum
Dans edelim, bana uy
Sıcakımı hisset,müziğimi duy!

...
Ne cevap geliyor, ne yorum.

Biri ayağa kalkıp gülümsüyor birden
Sevinçle koşup sarılıyorum boynuna
Anlıyorum ki
Gülümsemesi kibirden.

...
Ayaklarının dibine düşüyorum,
Üşüyorum.

Sıcacık bir el tutuyor elimi, yanıyorum.
Kucağına alıyor beni,
Öldüm de cennetteyim sanıyorum.
Pistin ortasında indiriyor
Dans ediyor benimle, şarkıma eşlik ediyor,
Acılarımı dindiriyor.

Birden sağırın kulakları duyuyor,
Açılıyor körlerin gözleri,
Heyecanla sağa sola koşuyorlar
Müziğin nağmeleriyle coşuyorlar
Benim kulağımda sadece
Sevgilimin tatlı sözleri.

(11 Ekim 2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Gözde

Seviliyor, beğeniliyordu
Gözdeydi.
Sonra ona göz değdi.
Kabahat kimsede değil,
Hasetle bakan bir çift
Gözdeydi

Ümit Kilislioğlu Özger

Gözyaşı

Sıkı sıkı annesine sarıldı,
Gözleri pırıl, pırıldı.
İki damla yaş vardı göz pınarlarında saklı,
Titrek ve yasaklı.
Anneanesi anlatıyordu ya hep salına, salına
Artık inanmıyordu babasının döneceği masalına.
Hiç bir açıklama ona yetmiyordu.
Yurt dışındaysa neden telefon etmiyordu?
Bazen babasının üniformalı arkadaşları gelirdi
O zaman evde tansiyon aniden yükselirdi.
Babasının kucağında bir bebeklik resmi vardı
Bir akşam "onu odama asın" diye yalvardı.
Ağlatıyordu annesini bazı şairlerin dizeleri
Hele hele televizyondaki şehit cenazeleri.
Yok,yok anlamıştı, seziyordu.
En zoru da, arkadaşları babalarıyla geziyordu.
Annesini itti,
Odasına gitti,
Çoktandır tuttuğu gözyaşlarını serbest bıraktı,
Onlar da anladı bu hali
Billur ırmaklar misali
Yanaklarından boynuna,
Oradan ta kalbinin üstüne aktı.

Ümit Kilislioğlu Özger

Gülümse

Gülümse! Dedim gülüme
Gülümse olmaz dedi önce, naz etti
Girmişti bir kez gönlüme
Bir tebessümü her şeye yetti.

Anımsa! Dedim kendime
Anımsa, yanılttı beni hep
Sığamadım yıllarca bendime
Bir hatırlasam neydi sebep?

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Gülümsediğinde Sen (Şarkı Sözü)

Gülümsediğinde sen ay güneş başka ıştır,
Yaklaşan bahar gibi bin taze müjde taşır.
Çiçekler bir bir açar kederler uzaklaşır,
Gülüver sen meleşim sana gülmek yakışır.

Nemlenmesin gözlerin, gölgelenmesin yüzün
Neşeyle sevinçlerle geçsin gecen gündüzün.
Sana hiç uğramasın gam kasavet ve hüzn,
Gülüver sen meleşim sana gülmek yakışır.

(Şubat 2004)

(Bu güfte, tarafımdan nihavend makamında bestelenmiştir)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ha Gayret

Bazen kinim galip geliyor,
Bazen dinim.
Peşine takılmışken süslü bir sözün,
Kendime getiriyor, büyüsü özün.
Karamsarlığın ortasında birden,
İçimi sevinç kaplıyor, hayret!
Olacak, olacak
Ha gayret!

(25.Kasım.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Haller

Kuşkularıan uzak
Derin nefesler gibi rahat
Serin gölgelerinde huzurun.
Sarmalamış ruhu
Bir bütünlük duygusu.
Tereddütsüz akıyor
Hedefe doğru
Su.

Ümit Kilislioğlu Özger

Hasret

Ellerim avuçlarına hasret,
Başım göğsüne;
Sıgmaz oldu artık bu yürek kafesine.
Gözlerim gözlerine hasret bir tanem,
Yüzüm nefesine.

Rüyalarımaya giriyor her gece
O küçücük güzel ev
Seninle yaşanacak;
Birden her yanıımı sarıyor alev.

Hep seni terennüm ediyor dilim,
Yüreğim senin için
Mahşere dek yanacak,
Hep yanacak sevgilim.

Ümit Kilislioğlu Özger

Hayal

Bir göl kıyısında uzanıp kalmışım
Deli dalgalardan çok uzakta
Riya da yok burada tuzak da.

Bir çocuk gibiyim, iyice ufalmışım
Çiğ düşmüş çimenlere karışmışım
Yaban ördekleri ve kuşlarla sohbetteyim
Hatta yılan çıyanla barışmışım

Çocukluğumda hiç yüzdürmediğim
Kağıttan kayık elimde, sabırsız
Bu hayal deli, bu hayal hırsız

Ah! Bir balık çırpınıp yeniden dalıyor
Beni bir telaştır alıyor

Zamanın neresindeyim bilmiyorum
Her şey bir daha bozulmamak üzere düzelmiş sanki
Dokunmayın! Aramaya çıkmayın beni
İlk kez böylesine mutlu olmuşum
İlk kez isteyerek
Kaybolmuşum.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Hayal Mahsulü

Duydum ki sen,
Œir sevmezmiŒsin
Hepsi hayal mahsulü dermiŒsin.
Ama biz,
Hepimiz,
Zaten,
Tatlı birer hayalin mahsulü
Değil miyiz?

(2. Haziran. 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Her Şey Bir Oyun

Her Şey bir oyun...
Ne her koyun
kendi bacağından asılacak,
Ne de başkasının ŐaŐırmıŐlıđı
bizi 6zg6r kılacak.

6mit Kilislioğlu 6zger

İki Arada Bir Derede

Benim neslimin kadını
Yarı meslek sahibi, yarı aşçı
Bir yorgun savaşçı.

Gece hasta çocuğumuzun başındaydık,
sabah işte,
Umut hem kalemdeydi,
hem şişte.
Mesleğimizin gereği
ve su böreği,
ihmale gelmezdi.
Bu ikili hayat bizi
adamakıllı ezdi.

Hem kadınlarla yarıştık,
hem erkeklerle
Hem iş yerinde hararetle tartışmalara karıştık,
hem karşıladık konukları
ev yapısı pastalarla, keklerle.

Öğütlemişti ev kadını olan annemiz:
Marifetli olmalıydık ve temiz.
Bilmeliydik örgüydü, dikişti, danteldi,
Kadın, hünerli bir çift eldi.
Mükemmel olmalıydı ütüyü, yemekti
Bakımlı da olmalıydık çünkü
kadın demek aynı zamanda
zarafet demekti.

Birlikte yorgun girdik eve akşam
O gazetesini aldı, uzandı ne gam!
Biz ne müzik dinledik,
ne ayağımızı uzatıp, kitap okuduk
Mutfakla masa arasında
mekik dokuduk,
inledik.

Telaştaydık çorba taşı, yemek yandı
Pilav da güzel olmalıydı etler de
O şekerleme yaptı o saatlerde
Örttük üstünü,
hazır sofraya uyandı.

Kocaların da suçu yoktu
Babalarıydı onların da modeli
Bu bir geçiş dönemiydi,
Biz ödüyorduk bedeli.

Yorgun savaşçı şimdi
Emekli, dışarıdaki işinden
Kolay tanırırsınız onu yolda
Omuzları düşük, dalgın gidişinden.

Arttırabilseyse tırnağından, dişinden
Alabildilerse bir ev, bir araba
Diyebildilerse torunlara "Merhaba! ",
Yeniden mama hazırlar, zevkle
Uykusuz kalır şevkle,
Her zamanki gibi olgun, yorgunluğa alışık
Ama içinde hep o yaşama sevinci,
Gözünde o ışık,

(1.Mart.2000)

Ümit Kilislioğlu Özger

İki Dörtlük

Bu bir nehir yatağıdır,
Gözden öze giden yoldur.
Mevlam şefkatin dağıdır,
Kadehin onunla doldur.

Bu dağ keramet dağıdır,
Müminde merhamet boldur.
Bu çağ kıyamet çağıdır
Benzini aşk için soldur.

Ümit Kilislioğlu Özger

İki Kişi

Biri vardı, huzur arıyordu.
Hayata iyi tarafından baktı,
Karamsarlıktan uzaktı
Etrafına huzur verdi,
Kendi de Huzur'a erdi.

Biri vardı, kusur arıyordu.
Örümcek ağları ördü,
Bardağın hep boş yarısını gördü.
Kendi dahil, herkesi üzdü;
Onun için bütün mevsimler güzdü.
Durmadan keyfi kaçtı, kesildi yemeden
Göçtü, gitti şöyle bir "Oh! " Diyemeden.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

İki Saatlik Ömür

İki saate sığdırdım ömrü
Şöyle bir etrafa baktım,
Annemin parmağını sıkı sıkı tuttum,
Sonra bıraktım.

Ümit Kilislioğlu Özger

İkili

Kendini hor görenle,
Kendini beğenmiş
Nasılsa bir araya gelmiş.

Pek iyi anlaşmışlar...
Biri efendi olmuş, biri köle...

Ezilen bir gün dayak yemiş.
Önce oturup bir güzel zırlamış,
Sonra insan olduğunu hatırlamış.

Ölçmüş, tartmış,
Buna bir çare bulması artık şartmış.
Kapı zaten açılmış,
O da vurmuş, çıkmış.

Dışarıda hayat zor, meşakkatler katlıymış
Ama özgürlük de pek tatlıymış.
Efendiliğe zamanla iyice alışmış
Ve ondan sonra hep kendisi için çalışmış.

Öteki ilk zaman çok kızmış
Ama nafile! Artık yalnızmış.
Önce biraz ağlamış,
Sonra silmiş yaşını;
Günlerce düşünmüş,
İki elinin arasına alıp başını...

Doğru yolu bulmuş sonunda
E, akli varmış onun da!

Sonunda olmuş kendisi
Sadece kendisinin efendisi.

Engelleri böylece aşmışlar
Ve bir gün bir yerde nasılsa,
Yine karşılaşmışlar

Ne birbirlerine bağırılmışlar, ne yalvarmışlar,
Ama doğru bir sonuca varmışlar:

Atabilmek için sağlam bir dostluk temeli
İnsan dengede kalmayı bilmeli.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

İnsan

Bir su damlası insan...
Yağmur olup yağar yeryüzüne
Bereket olmak, şifa olmak için,
Kalplere sevinçle dolmak için.
Korkma! Başaracaksın, kendine güven!
Bir tesadüf değil ki bu serüven!

Güneş ışığı altında renkli çakıllarla
Mücevher gibi parlamak da var,
Fırtınalı gecelerde dövmek de sahilleri.
Geriye doğru akmak olmaz, hep ileri!

Bazen tutar hevesimiz,
Bırakırız kendimizi yükseklerden, şelâle oluruz.
Bazen ilahî bir musikîdir sesimiz,
Kendimizi sakın kuytularda buluruz.

Bazen sıcak diyarlarda gezeriz, iklimi kurak
Belki de kuruyan bir derenin yatağıdır son durak.
Daima denize ulaşmayı dile
En çaresiz anlarda bile.

Dualar kabul olur,
Su damlası bir anda kendini yağmur altında bulur.
Dostlar yardıma koşar,
Dere yatağı dolar, su coşar.

Geçmiştir artık tehlikelerin en yamanı
Şimdi zaman, tarlaları sulamak zamanı.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

İyi Kadın (Eğlencelik)

Bitirince evin işlerini,
Alır eline şişlerini.
Kaçırılmaz komşuların
Geliş gidişlerini.

Gezme koymamışsa usuna,
Yatar öğle uykusuna
Akşama doğru uyanır,
Bir güzel boyanır.
Gelmeden koca,
Allıklar, farlar
Edilir boca.

Güzel bir karşılama töreni
Kıskandıracak cinsten göreni.
Yemekten sonra salona geçilir,
Kahveler içilir.

“İstersen güzelim,
Çıkıp biraz gezelim”
Hemen gözleri parlar,
Ortalığı bir çırpıda
Toparlar.

Dönüşte ayakkabılar,
Sağa, sola fırlatılır,
Alelacele yatılır.

Uyanır uyanmaz alır eline fırçayı,
Taranır, süslenir
Sonra da demler çayı.
Taze ekmek alınır
Bizimki salınır,
Radyo da nedense hep
Avaz, avaz çalınır.

Kapı aralığında yanağa
Kondurulur küçücük,
Sıcacık bir öpücük.

Allah bazı erkeğe
Böyle iyi eş yazar,
Aman değmesin nazar.

Ümit Kilislioğlu Özger

Kaçış

Kaçış bir aldanıştır,
Kendini özünle tanıştır.

Boşuna gitme uzak diyarlara,
Hakikati kendinde ara.

Bu iş başka bir iştir
İstersen otuz iş değiştir,
Aynı sorunları yaşarsın
Hatani düzelttiğinde onları aşarsın.

Yedi kez evlensen de,
Aynı soluğu hissedersin hep ensende.

Aynı öğretmendir o, değişik kılıklarla;
Hep sana gereken karşılıklarla.

Dersini almadıkça sen,
Mutluluğun tadı kalacak hep damağında;
Yüz yaşına da gelsen,
Sayıklayacaksın merdivenin aynı basamağında.

Bir yere varamazsın ev, mahalle, şehir değiştirerek,
Değişikliği içeride yapmak gerek.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kadın (Portre)

Otuz iki yaşındaydı
Dul kaldığında...

Önce ne olduğunu anlayamadı
Şaşkınlık kalabalık dağıldığında
Ağlamadı, evlatlarını düşündü;
O gün çok uzun bir gündü...

Topladı kendini, mecburdu.
Oyaladı onu el işleri,
Ve komşuların dikişleri;
Kendine sakin bir dünya kurdu.

Bazı akşamlar canı sıkıldı ama ahbablarına gitmedi.
Kiminin yetişkin oğlu evdeydi, kiminin kocası.
Yine de isyan etmedi.
Şükür, tütüyordu ya bacası!
Yetmedi...

Mahalleden biri musallat oldu.
Namuslu kızdı;
Gül benzi sarardı, soldu.
Başka yollardan geçti,
Kurtuluncaya kadar,
Akla kararı seçti...

Çocuklar büyüdü sonunda,
Evlendi ikisi de.
Bir gün aynaya baktı,
Saçları apaktı.
İlk toruna kocasının adını verdi.
Sağ olsaydı kim bilir ne çok severdi!
Öleli yirmi yıl olmuştu
Öyle ya, resmi bile solmuştu.

Yıllar yılları izledi...
Ne köşk düşledi ömrünce, ne saray.
Hastalığını tam beş ay,
Çocuklardan gizledi.
Öldüğünde yüzü nurluydu.
Belli ki artık huzurluydu.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kanatlar

Bir bahçeden geçtim
Gündüzle gecenin buluştuğu anda
Bir pınardan içtim
Yerle gök arasında bir mekânda.

Ayrılmadım ne tenimden, ne canımdan
Bir göle girdim korkmadan derinliğinden
Melekler geçti yanımdan
Nasıplendim kanatlarının serinliğinden.

Düş ile gerçek birbirinde gizli
Anlamsız kalmış çabalar
Çocuklar gördüm gül benizli
Öğrencileri ana babalar.

Kimi yaşlılar vardı
Yanlış rıhtımda bekler
"Kendinize gelin!" diye seslendi
Ana karnından bebekler.

Salkım söğütler eğilip yerlere kadar
Selam durdular
On üçünde kızlar
Uzun giysiler içinde eteği dar
Geçip karşılıklı oturdular.

Ben şekilden şekle girdim
Her gördüğüm şeyle birdim.
Rüzgâr oldum, söğüt oldum, kuş oldum,
Yağmur oldum, kum oldum, yokuş oldum.

Erenler geçti uzaktan
Altlarında atları
Üstlerinde bembeyaz bulutlar
Ve melek kanatları.

Ümit Kilislioğlu Özger

Kandil

Şakin vazgeçme cehaletle savaşmaktan
Ümidini kesme aydınlığa ulaşmaktan
Arayış içinde bütün insanlar
Biri anlamasa seni, biri mutlaka anlar.

Bir kandilsin karanlıklar ortasında.
Görüyorsun herkes sevgisizliğin yasında.
Işığın hele bir farkedilsin,
Etrafın bir kıvılcım arayan başka mumlar tarafından kuşatılacak,
Bilgin, sen eriyip bittikten sonra da yaşatılacak.

Boşa değildir gelişler,
Tek başına olmaz yükselişler.
Karşıla onları bir zarif kelâmla,
Hafifçe eğilerek selâmla.

Işığın fitillerine değsin.,
Onlar da gidip başka mumlar önünde baş eğsin.

Böylece,
Milyonlarcası yanacak
Bitecek gece,
Etraf gündüz gibi
Aydınlanacak.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kapına Geldim

Kapındayım yorgun, derbeder..
Çaresiz, beklemedeyiz
Âcı, ben ve keder.

Gençliğimi koymuş da ortaya,
Kaybetmiş gibiyim iki zarla.
Al içeri, ısıt biraz,
Dilediğince azarla.

Hiçbir şey sorma,
Anlatacak mecalim yok
Devleri yendim,
Tükendim.

Ya da kov beni
Gönder, gitsin
Ne olacaksa olsun,
Artık bitsin.

(21.3.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kar Taneleri

Kar ülkesinin düğün mevsimi.
Her gece buz padişahının sarayından
gelinler geliyor,
kimi telaşlı, hüzünlü kimi.

Sessizliğin müziğiyle,
döne döne dansediyorlar telli duvaklı,
manzara eşsiz.
Karlara altında sırlar saklı.
Gökyüzü koyu lacivert, güneşsiz,

Bir kenarda bekliyor beyaz atlar,
yanlarında sabırsız damatlar.

Dansı biten kız,
eteklerini açıp yere oturuyor,
öylece saatlerce duruyor.

Her sabah
kıskanç ateş prensi ilk iş
güneşi gönderiyor
Ne geliş!
Kar taneleri çaresiz,
yavaş yavaş ...
eriyor.

Ümit Kilislioğlu Özger

Karşılıksız Aşk

Ona sevdayı götürdüm altın tas içinde
Bin umutla, heyecanla, ürkek ve de narin
Görecek halde değildi aşkı, gözü yarin
Gülüyordu gönül önce, artık yas içinde.

(1. Ağustos.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kâtibe

'YAZ KIZIM! ' dedi hâkim.

Parmakları uçtu
kelebekler misali.
Üç beş de hata yaptı, dert etmedi kendine
Anlaşıldı nasılsa

'...KANUNUNUN.....NCU BENDİNE...'

Aklı başka yerdeydi.
(Akşama yemeğe misafir gelecekti
Kocasının ailesinden on beş kişi
Zordu işi.)

'...GÖZ ÖNÜNDE TUTULARAK...'

(Geceden yapmıştı yemekleri; tavuktu, börekti.
Keşke tülleri de yıkasaydım diye düşündü
Ne de olsa gelindi, ağızlara lâf gerekti.
İşi zordu...)

Tam o sırada hâkim sanığa sordu: ' EKLEYECEĞİN BİR ŞEY VAR MI? '
'Yok' dedi sanık melûl, mahzun,
Özgürlüğüydü elinden giden
ve aniden
en masum pozunu takındı

(Evlenme yıldönümleri de yakındı
Yüzük, küpeden vaz geçmişti de
Bulaşık makinası istiyordu.)

'YAZ KIZIM! ' dedi hâkim. yine
.....' ON YEDİ YIL AĞIR HAPSİNE...

Sanığın gözü karardı,
Maktulün ablası arkalardan bir Oh! çekti;
Hırsla mantosunu giydi,
Yetmezdi ama yine hiç yoktan iyiydi.

'Ve...LİRA AĞIR PARA CEZASINA ÇARPTIRILMASINA
TEMYİZ YOLU AÇIK OLMAK ÜZERE

(Yeni aldığı yolluğu sermeliydi akşama yere)

KARAR VERİLDİ.'

...

Jandarmalar sanığın kolunu, abla mezarlığın yolunu tuttu.

Bir sonraki duruşmaya geçildi
Onun için önemli değildi suç ne, suçlu kim.

Yeniden 'YAZ KIZIM! ' diye seslendi hâkim.

(30.Ocak.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kavak Yelleri

Hani bazen başında kavak yelleri eser de
Siğamazsın eve, barka
Hele bir de sevda varsa serde,
Samanlık seyran olur,
Yeter sanırsın bir lokma, bir hırka.

Bir süre zorluklara direnirsin
Hayat hırpalar, toplum örseler
Yapmasalar dersin,
Gözümdeki pırıltıyı görseler
Hayatı sen de bir gün öğrenirsin.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Keyif

Denize karşı söyle,
Bir akşam üstü,
Cam bardakta
Demli bir çay.
Sorduğun kabahat.

Ümit Kilislioğlu Özger

Kırık Kalpler Saçak Altında

Ayakları ıslak, yüzlerinde acı,
Saçak altlarına üşüşmüş
Bir sürü sığınmacı.

Yağmur, dolu yağarken
Fütursuzca yürüyenleri izliyorlar.
Onlarla alay ederek,
Hayranlıklarını gizliyorlar.
İtiş- kakış geçiyor zaman,
Anıları bir an olsun
Vermiyor aman.

Hepsinin aklı,
Kişi başına düşen
Hayal kırıklığına odaklı.
Bıkmış aslında saçaklar,
Lâkin bunu bilmiyor kaçaklar.

Sızı içinde her yerleri
Dolu çoktan dinmiş,
Güneş açmış,
Yok haberleri.

Her biri olmuş
Korkularının uşağı
Oysa, gökyüzünü süslüyor,
Muhteşem gökkuşağı.

(10.Haziran.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kismet

Babası bir gün " Hazırlanın akşama kıza görücüler gelecek" dedi
Sonra ekledi: "Zamanı geçiyor,
kız da epey bekledi".
Oralarda kadın erkeğin malıydı
Bu kismet, geçen gün falında çıkan
yakışıklı çocuk olmalıydı.

Ortalığı sildi, süpürdü
Örtüleri dürdü,
Yanağına hafifçe allık sürdü.

Gel gelelim adam ağır başlıydı,
Ve epey de yaşlıydı.

Kahveye şekeri az attı,
Sonra odasına gitti, yattı.
Kaç kere yaşayacaktı bunu, kaç kere?
İnşaallah bir dahaki sefere.

Hayal kurmaya başlayınca biraz acısı dindi
Hoşuna gidecek biri bir gün...
Üç gün üç gece düğün.
Babasının gürleyen sesiyle gökten yere indi
Olmuştu bu iş, adam zengindi.

İki ay sonra evlendi,
Gelinlik ona çok yakıştı,
Adamın başka köyde karısı varmış dendi.
Üşüyordu, mevsim kıştı,
Mutsuz insanlar arasına
O da sessizce karıştı.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kış

Ne ilkbahar bu, ne de yaz
Güz aldatmacası boşuna
Aldanma güneşli oluşuna
Ortada kış ayaz, beyaz.

Ümit Kilislioğlu Özger

Kim O?

Kim o?
Kim var kapıda?
Yitik hayallerim mi gelmiş?
Sanmam...
Evi bulamazlar ki onlar!
Ey köşe bucak kaçtığım karamsar!
Konuşsak mı ne!
Elimdeki anahtarın açacağı kapı
Yapılmadı mı daha?
Şu kapalı hava iki beden dar yüreğime
Göğüs kafesim çatladı, çatlayacak.
Radyodaki kadın
Mahvediyor güzelim segâh şarkıyı,
Ocaktaki süt taşıyor,
Umurumda bile değil...
Sen kapıdaki!
Hâlâ orada mısın?

1.Haziran.2004

Ümit Kilislioğlu Özger

Kimden Öğrendi

Bir araya geldi mi babasıyla dayısı,
Mutlaka bir kopya konusu açılırdı.
Kim bilir kaç taneydi ilginç olayların sayısı,
Marifetler bir bir ortaya saçılırdı.

"Ne kopyalar çekerdik sınavlarda Cem ile
"Yakalayamadı bizi, fizikçi Kasap Adem bile.
Ötekiler durmadan ineklerdi,
Olurdu her biri o gece uykusundan,
Bizim ekip sabahı telâssız beklerdi,
Kopya verirlerdi bize dayak korkusundan.
Enayiler çalışır,
Biz de yazardık oh! Hışır, hışır".

...

Babası akşamları geç gelirdi,
O akşam içeri çok neşeli girdi.
"Hanım! "dedi. " Al kızart şu balığı
Çocukları erken yatır, dağıt kalabalığı
Başbaşa kalalım,
Sohbete dalalım.

Sonunda ihaleyi aldık
Öbür şirketler elendi, yalnız biz kaldık.
Değdi doğrusu verdiğimiz rüşvete
Biliyor musun? Yine zam gelmiş ete".

Bir bardak birayı bir nefeste devirdi
Telefona gitti, bir numara çevirdi:

"Alo Necati! Diyorum ki, şu bizim baldızı
Hani canım, şu geçenlerde bizde gördüğün kıızı
Yaş sınırını kaldırırsan da
Sizin şirkete aldırırsan.
Gerçi sınav varmış ama malum formalite,
Ne bilgi aranıyor, ne kalite.
Tanıdığı olan giriyor,
İşini beceriyor".

Telefonu kapattı,
Bir kahkaha attı
"Necati, aferin sana!
Böyle arkadaş lazım insana"

Çocuk odasına koştu
Babası bu akşam pek neşeli, çok hoştu
Öğretmenin gönderdiği sarı zarfı sırtarak ona verdi.
Merak ediyordu, acaba neydi öğretmenin derdi?

"Lûtfen biraz olsun ilgilenin" diyordu
"Oğlunuz beni çok yordu.

Kopya, yalan, dolan, ne ararsanız.
Siz bunu başka okula verin bana sorarsanız"..
Kadıncağıza artık yetmişti
Dün de elinden zorla harçlığını aldığı
Bir kızın velisi şikâyet etmişti

Mektubu okuyunca babanın keyfi fena halde kaçtı
Bir bira daha açtı.
Hatta iki
Dedi ki:

"Bu oğlan bir felaket!
Büyüyüp adam olacak da
Fayda görecektir memleket! ".
İyice sinirlendi
Böyle bir adam değildi kendi.
Biraz daha söylendi:
"Allah, Allah! Bu çocuk sahtekârlığı
kimden öğrendi? "

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kimse Duymayacak (Çanakkale Zaferinin Yıldönümünde)

Bir millet ki, geçmişini elinin tersiyle iter
Haram olur ona, akıtılan onca kan,
Dökülen onca ter;

Günden güne azalır, biter.
Yıkmaq için onu artık,
Üflemek yeter.

Sen!
Arkandaki koca ormanı ateşe verdin
Bir gün bakacaksın ardında göl,
Önünde umman...
Aklını kullanmadın, buydu derdin.

Bugün sana tuzaklar kuran
Yarın basmayacak seni bağrına,
İlaç olmayacak kalp ağrına.

Sesi sesine, sözü sözüne uymayacak
Pişman olacaksın, feryat edeceksin
Söz açacaksın tarihten, vatandan
Yardım isteyeceksin atandan
Ama artık seni kimse duymayacak.

(18.Mart.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Köprüler

Tam ortasında durdu.
Bir sigara yaktı,
Söylenerek aşağıya baktı:
" Bu nehir de bu bahar amma kudurdu! "
Ayırıyordu iki kardeş yurdu.
"Allah razı olsun " dedi;
"iyi ki o iyi insanlar bu köprüleri kurdu;
Yoksa halimiz nice olurdu? "

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kral ve oban (Masal)

oban krala "bahtın açık sör! " demiş
tahta talip olmuş
Kral da ona "tahtıma ık, gör! " demiş,
lâfta galip olmuş.

oban "Bir daha dönmem" demiş saraya girip,
Lâkin üç gün zor dayanmış garip.
Özgürlük! Özgürlük! diye çıldırmış
takmış başına huniyi.
Kral bunalmış gezemeyince şık,
Koyunlarsa uzun havaya alışık,
Sevmemişler kralın aldığı
Kırkınıcı senfoniyi.

oban kırlarına dönmüş, kral sarayına
Bir süreliğine oturmuş her şey rayına...

oban bir gün düşlüyorken saraydaki tatlıları,
Fark etmemiş gelen atlıları
Kral unutamamış kekik kokan ovaları
oban hediyeleri görünce düşürmüş
elindeki kovaları.
Kral demiş "Şu ağacın altına bir ul ser,
Bir bardak ta pınardan su ver, yeter.
Adamlarını geri yollamış, sarılmış soğuk suya,
Yatar yatmaz dalmış derin uykuya.
oban bir yandan gelen yemeklerden yemiş
Bir yandan da şu sözleri söylemiş:

"İnsanoğlu durmadan, mutluluğunu arar,
Çobanın karnı açtır, kral ise gamlıdır;
İç huzuru olmazsa para pul neye yarar,
Zenginlikle özgürlük birlikte anlamlıdır".

(8.Temmuz.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kukla

O adam değil senin muhatabın
Gerçek sahibi değil elindeki kitabın
İşi yok onun hedefle, ufukla,
O bir kukla.

Bilmez o yokuğu, inişi, sarpı, diki,
O hayatında hiç bir Şey üretmedi ki!
İki koyunu güdemez, değil Şu koca kervanı;
O bir kurnazın paravanı.
Koyunu bırak, başa çıkamaz tavukla;
Dedim ya, o bir kukla.

Çok olmuş dört işlemleri unutalı
O hainin aptalı.
Neyin altına imza attığını bilmez çoğunlukla,
Farketmez onun için dünya da kurtulsa
Kan da aksa olukla.
İnsan değil ki o,
Sadece bir kukla.

Ümit Kilislioğlu Özger

Kuma

Yeniden evlendiriyorlardı sümbül sağı, kara gözlü Celâl'ini
On iki yıllık kocası, canı, helâlini.

"Üzülme Hatice'm, çocuk için " demişti
"Köy yeri işte bilirsin,
ama üç kez de evlensem daima en önde sen gelirsin.
Hiç acımam döverim, ihtiyaç olursa iyi bir derse
Hele hele sana saygısızlık ederse! "

Ertesi gün düğün vardı
'Allahım canımı al! ' diye yalvardı.
Kocası onunla o gece çok az konuşmuştu
Belli ki suçluluk duyuyordu
Şimdi de mışıl, mışıl uyuyordu.

Hatice, sessizce tavanarasına çıktı,
Sandığının kilidi açtı.
Gelinliğini bohçasından özenle çıkardı,
Şöyle bir önüne tuttu,
Bir an için acısını unuttu.
Kabarık etekleri vardı yerlere kadar uzun,
Kendini bir süre seyretti, arkasından aynadaki tozun.
Geçen yılları, mutlu günleri saydı,
O evde bir an bile durmazdı ana-babası sağ olsaydı.

Yere göğe sığamadı, dünyası yıkıldı;
Odasına gidip yüzlerce rekât namaz kıldı,
Sonra Celâl'inin üstünü örttü.
Vakit sabaha karşı dörttü.

Sonunda ne yazık o gece...
Canına kıydı güzelim Hatice.

Ümit Kilislioğlu Özger

Kundalini

Göz kapakların insin,
Düşünceler dinsic.
Olmasın dün, olmasın yarın,
Değsin toprağa ayakların.
Çevir gökyüzüne elini,
Uyansın kundalini.

Kin, öfke çekilsin gitsin,
Sen yüce bir bütüne aitsin
Nefs ile şartlanmalar senden uzaklaşsın,
Böylece kundalini en dar yolu aşsın.

Allah seni özenle yarattı,
İçine o değerli tohumu attı.
Bırak yeşersin,
Sevgi murada ersin.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Kuş Misali

Bir asın, bir toksun
Bir azsın, bir oksun
Bir varsın, bir yoksun.

(8.Eylöl.2003)

Ümit Kilislioğlu Özger

Marifet

Dertlerimi çuvallara doldurup
denize attım dn
Beni zenleri
defterden sildim
Defter bomboş kaldı
Şimdi dertsiz
ama yalnızım.
İyi marifet yaptım.

(23. Şubat.2004)

Ümit Kilislioğlu zger

Masal

Aslı yok ya,
Yaşadığımız mekânda
Farklı bir boyutta bir ülke
Ve bu ülkede bir takım
İnsanlar varmış.
Özel bir bölme varmış aramızda
Bir tarafı ayna, bir tarafı cam
Onlar yalnız kendilerini görüyormuş, biz onları
Pek seviyorlarmış aynalı salonları.
Ülkelerinin adı 'Ruya Ülkesi'ymiş
Bizi en çok rahatsız eden de
Kendilerinin duymadığı
Horultu sesiymiş.

Paraları öyle çok, öyle çokmuş ki!
Karınları öyle tokmuş ki!
Pazarları at biniyorlarmış,
Cumartesileri dansedip,
Tepiniyorlarmış.

Geziyorlarmış sırtlarında son moda ceket,
Umurlarında değilmiş memleket.
Yazı görmeyen baharlar,
Sokak çocukları,
Dövülen kadınlar,
Cinayetler, intiharlar,
Yaşlılar yurtsuz, yersiz,
Yaşayıp gidiyorlarmış
Hepsinden habersiz.

Bilmem kaçınıc sevgilisinden ayrılmış da
Yenisini aramaya çıkmış kimi,
Kimi ise reklâm uğruna
Kandırmış hakimi, hekimi.

Bilmiyorlarmış taksitmiş, sıraymış,
Her kapı onlara açılıyormuş,
Anahtarları paraymış.

Nasıl olmuş bilinmez,
İçlerinden biri bir gün uyanıvermiş!
Birden arkası görünmüş aynanın,
Yananla birlikte canı yanıvermiş!
Gönlünü kederlere salmış.....
Derken bir ninni sesi, biri gelip sallamış
Beş dakika geçmeden
Tekrar uykuya dalmış.

Masalın elbet var özü;
Hakça kazanıp, iyi yaşayana değil sözü,
Bedenin bir yerine iğne battığında
Acısını duymayana,

Bütün olduğumuzu görmeyene,
Gafile...
Ama ne dersek diyelim,
Biliyoruz ki
Nafile...

(Kapılar Kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Matematik

Biz eğriler gibiyiz
Yollarımız bazen bir,
Bazen bir çok kez kesişir.
Bazen teğet geçeriz,
Bazen de uzaktan geçmeyi seçeriz.
Maksimumlarda ünleniriz,
Minimumlarda hüzünleniriz;
Ara sıra sımsıkı düğümleniriz.
Büküm noktasında değişir evrene bakış açımız,
Kaçımız aşığıya bükülür,
Yukarıya döner kim bilir kaçımız.
Bir yerde "bu eğri buraya kadar" deriz.
Aslında kesinti yoktur;
Nokta nokta sonsuza kadar devam ederiz.
Asimptotlar hedeflerdir ulaşamadığımız;
Bazen sınırlar vardır, aşamadığımız.
Kimimiz dönüp, dolaşp varıyor aynı yere
O kapalı yörüngeden çıkmalıyız bir kere
Hoşçakalın dostlar,
Sonsuzda görüşmek üzere...

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Meraklı

İlgi alanı herkesin gizlisi, saklısı;
O herkesin sırrının meraklısı.

Nerede dedikodu varsa oraya atlar,
Öğrenemezse ortadan çatlar.

Hep başkasındadır aklı,
Kurcalar, didikler ne varsa gizli saklı.

Mahalleli hakkında ne istersen ona sor,
Ne yaralar açtı, kapanması zor.

Şimdi komşuların hepsi ona küs,
Ah bu tecessüs, ah bu tecessüs!

Ümit Kilislioğlu Özger

Meşe Ağacı

Hayret! Ben miyim böylesine neşeyle rakseden?
Benim hayalim mi bu, durgun sulara akseden?

Sanki kırk yıl öncesinden gelmiş gibi,
Bedenim de ruhum da incemiş gibi.

Başbaşa vermiş bir kaç nilüfer,
Sevginin, mutluluğun, huzurun zafer.

Dağ,söylediğim şarkıya kır çiçeklerinin kokusunu katıp
Ve onlardan bir senfoni yaratıp
Gönderiyor hızla geri
Burası dostluğun, paylaşmanın yeri.

Yorulunca altına atıyorum kendimi bir meşe ağacının,
Alınıp götürüldüğünü hissediyorum her acının.

Meşeden bana bir yaprak geliyor salına, salına
Sessizce düşüyor bu ateşli alına.

Biraz sonra bir tane daha, serin mi serin
Şiirler yazıp yazıp gönderiyor sanki
İlhamını paylaşıyor o anki
Yüceliğini haykırıyor bu ilahi eserin.

Ona bakıp gülümsüyorum ellerim toprakta,
Cevap yine bir yaprakta:
"yok sen, ben;
İyice dinlen.
Yanında dostların var seni seven.
Bize güven".

Ümit Kilislioğlu Özger

Mevlâm

Mevlâm güç yetmez senin askerine, orduna
İstemezsen koymazsın kulu kendi yurduna
Kardeşimi gönderdin kaf dağının ardına,
El bana kardeş oldu düştüm onun derdine.

Mürşidi gönderirsin mürit hazır olunca,
Nur ile aydınlanır aşkın ile solunca.
Kelâm izni verirsin bilgi ile dolunca,
O da bir mürşid olur, gider kendi yolunca.

Ümit Kilislioğlu Özger

Monolog

Yaz yazabildiğin kadar
Konuş, konuş dur
O senden öyle uzak, öyle el ki
Anlat yine de sen
Rahatlarsın belki.

(23.2.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Mother (Ing.)

I am your mother
I have nothing to hide
I do not want anything but to share
My embrace is so wide
When you need my affection and care.

(2.12.1998)

Ümit Kilislioğlu Özger

Müjde

Sen!
Güneşle birlikte yükselen,
Sabahleyin rüzgârla yüzüme doğru esen,
Balkonuma kuşla, yağmurla gelen.

Hasret acısı dindi.
Neden artık gözyaşım aksın, başım eğilsin?
İçimdeki korkular silindi.
Biliyorum ki artık,
Benden ayrı değilsin.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ne Çıkar

Gerçek fikir adamı, sanatçı, politikacı
Gülme öyle acı, acı!
Arayıp sormuyorlarsa seni
Duymuyor, duyurmuyorlarsa sesini,
Sabret;
Bu iyiye işaret.
Hele bir bu dünyaya veda et,
Arkandan nutuklar,
Mezarına çiçekler atarlar,
Bir iki gün seninle kalkıp, seninle yatarlar.
Hatta alkışlarlar bile.
Haydi derler, çok değerli insandın, güle güle.
Cenazende yürürler önde başları,
Gözlerinde timsah gözyaşları.
Çoktan hakettiğin ödülleri alamamışsan,
Gündemlerinde bir gün bile kalamamışsan,
Üzülme, senin de gelir sıran.
Senin kalbini kıran,
Arkandan ağıtlar yakar.
Sen kusura bakma,
Onlar hem bilgisizdir, hem sakar.
Sen kendi değerini biliyorsun ya,
Onlar anlamasalar ne çıkar?

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ne Vardı

Ne vardı seni görecek
İçtiğim suyun aynasında?
Ne vardı uyanacak sabahın dördünde hiç sebepsiz?
Mırıltılara alışmışken tekdüze
Gözündeki feryadı işitecek ne vardı?

Uğultulu tepelerden bin güclükle inmişken
Tadına varmışken sakın gölgelerde uykuya dalmanın
Yürek acıları dinmişken
Alemleri mi vardı şiire merak salmanın?

Fırtınalara yol vermişken,
Yüklemişken katarlara
Ne vardı derde sokacak başı?
Telaş, son vagonu yakalama telaşı.

Ümit Kilislioğlu Özger

Nereye

Nereye koşuyorsun böyle? Ne bu acele?
Olacağı öne alabilir misin?
Çare bulabilir misin ecele?
Fazladan bir dakika çalabilir misin?
BİRER ömür biçmiş Rabbim her fâniye
Ölümü geciktirebilir misin bir tek saniye?

Hamd edip çalışmak senin işin;
Telâş içinde koşmak değil oradan oraya.
Güvenle, imanla olmalı gidişin,
Merhem olmalısın bir yaraya.

Neden sıkılı yumrukların?
Öfkedense, başla / kendine bir iyilik yap.
Cimrilikse nedeni, / paylaşmayı dene bir de
Ne yapacaksın parayı kabirde?
Fazlasını ihtiyacı olana uzat,
Bu mutluluğu sen de tat.

Veda et artık hüzüne
Ayuçlarını kaldır gökyüzüne,
Bereketin yağmasına izin ver;
Allah cömert kulları sever.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

O'na Koşmaya...

Nefis küçük, hedef âlî,
Yaradanim görür hâli;
Daldaki armut misali,
Olup da düşmeye durdum.

İnandım alın terine,
Hak seçtim bâtil yerine;
Aşk ile her eserine,
Bakıp da coşmaya durdum.

Avuç açık, kalpte çağrı,
Yüregimde hep o ağrı;
Delik deşik eder bağı,
Ateşte pişmeye durdum.

(2.Temmuz 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

O Gitti

O gitti...
Geriye kalan
Bahçe duvarına tebeşirle yazdığı adı,
Yastıkta saçlarının kokusu,
Yanağımda öpücüğünün tadı...

Yüreğim sudan çıkan balığın hâlini,
Çaresizliğini anladı.
Kollarım ardından uzadı,
Uzadı,
Uzadı...

(2. Haziran 2004)

Not: Şükürler olsun ki o hayatta.
Sadece bir yabancı ülkede şimdi.

Ümit Kilislioğlu Özger

O Kız

Bir kız vardı...
Uzun da olsa yollar,
Fırsat kollar,
Hızla sevdiğine koşardı,
Bin kalp gümbürtüsüyle.

Onu koymuştu herkesin yerine,
Teslim ederdi sarı saçlarını ellerine
Bir garip sığınma dürtüsüyle.

Aradan yıllar geçti
Kalp atışları azaldı,
Ne sarı saçlar,
Ne o hız,
Ne o sevdalı kız kaldı.

(22.3.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Oh Be!

Yol verdim kuşkulara,
Attım evhamlarımı azgın sulara.
Kâbuslarımı yolladım geçmiş uykulara.

Dingin mi dingin artık başım,
Şimdi ben huzur ile arkadaşım.

Kim kime ne demişse demiş
Bir şeyin bedelini ya ödeyecek, ya ödemiş.

Her olay kendi içinde yorumlu,
Herkes kendisinden sorumlu.

Ümit Kilislioğlu Özger

Olay

Üzüntüyü seviyorsun besbelli
Say dağları, say günleri say.
Atıp kurtulamazsan kabahati yolların üstüne,
Cay gülüşten, cay uykudan, cay.
Bak eski resmine sonra, derin bir iç çek
Vay hayırsız, vay vefasız, vay!

Ümit Kilislioğlu Özger

One Day...In a Way (Ing.)

All dreams come true one day
Never let go of your hopes
If you have anything to say,
If your land is full of crops,
It will be heard in some way.

Ümit Kilislioğlu Özger

Onlar ve Biz

Onlar ermiş muradına,
Ne dersiniz deyin adına,
Yeter hepsinin aile efradına.
Evet...
Bize de kalıyor,
Kuru bir kerevet.

(1999)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ödül

Sevgiyi öyle istiyordu ki kalbi,
Azgın fırtınalara dayandı.
Karda da, tipide de,
Buzlar altındayken de,
İçin için hep yandı.

Ümitle bekledi
Teslim olmadı, sevgisizliği seçmedi
Aşka susamış olan yüreği
Çöller ortasında yıllarca kaldı,
Hiç vazgeçmedi.

Tanrı onu izliyordu
Sınıyor, sınıyor, sınıyor,
Sevgilisini ondan gizliyordu.

Sonunda muradına erdi.
Yaradan sabrının karşılığında ona
Büyük ödülü gönderdi.

(22.3.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Pasta

Dokuz yaşında Mustafa.
Yoksul mu yoksul;
Kendisi gibi yetim iki kardeşi var, annesi dul.
Soba soğumuş, dışarısı ayaz
Bir de televizyonları var köşede, siyah-beyaz

İçler acısı mahalle halkının hali.
Ahali,
Bir parça ekmeği beşe, ona bölüyor;
Hatta bazıları ucuz ekmek kuyruğunda ölüyor.

Annesi o gün yine hasta, yatıyor.
O da ne? Televizyonda birileri birbirlerinin yüzüne pasta atıyor!

Rahmetli babası anlatırdı:

“ Ecdadımız yerde bulduğu bir lokma ekmeği öpüp başına koyardı;
Ve ancak komşusunun karnı toksa doyardı.
Buğdaydan yapılan ekmek, börek, çörek,
Hepsi mübarek.
Saygı göstermek gerek”.

Kardeşleri görmesin diye önlerinde bir süre durdu,
Aslında onlar hep bu saatlerde uyurdu.

Kalktı, gitti; fişi çekti.
Sabahleyin erkenden
İşe gidecekti.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Pişmanlık

Geceleri sen yakardın yıldızları
Sabaha karşı söndürürdün
şarkı söylerdin suya karşı
şusup dinlerdi peri kızları
Başımı döndürürdün.

Sen söylerdin, su söylerdi
Sen söylerdin, su söylerdi
Sonra vaz geçerdin
Su üzülmesin diye
Pes etmeyi seçerdin.

Ayaklarının ucuna basarak yürürdün
İncitmeden sabahları
Sevdan günü de, beni de sarardı
Ne güzel gözlerin vardı!

Hayatı ne hoş açıklardın!
Hiçbir şey kalmazdı yarım.
Anlamsız gelirdi kederler
Savrulup giderdi efkârım.

Kıymetini bilemediğim ne varsa,
Çekip gidin başımdan!
Toplanıp gelmeyin üstüme sakın
Beni öldürücü pişmanlığımınla
Yalnız bırakın.

22.şubat.2004

Ümit Kilislioğlu Özger

Ressam Kedi (Çocuk Şiiri)

Resim yapmak istedim,
Yanıma geldi kedim.

Elime aldım fiçamı,
Yeşile boyadım çamı.

Derken fırladı kedi,
Kardeşim ' Dikkat! ' dedi.

Bastı siyah, sarıya,
Benzedi bir arıya.

Bıyığını oynattı
Maviyi mora kattı.

Sonra oradan aştı,
Kâğıdımda dolaştı.

Patilerinin izi,
Şaşırttı hepimizi.

Herkes resme bayıldı,
O mindere yayıldı.

Komşulara gösterdik,
Ona ödül sût verdik.

Fakat o günden beri,
Masamın üstü yeri.

Akılciğı ermiyor,
Bana rahat vermiyor.

Bu duruma tek çare,
Ona oyuncak fare.

(2003)

Ümit Kilislioğlu Özger

Riya

Anlamak oldukça güç, kimdir ahengi bozan
Herkes biraz romantik, herkes bir parça ozan.

Hepimizin yüreği sözde sevgiyle dolu
O halde neden bağlı çoğunun eli kolu?

Dilimizden düşmeyen saygıyı gören var mı?
İtişmeye ne hacet dünya o kadar dar mı?

Kendi kendine kopmuş galiba şu tomurcuk,
Ağlamasa olmaz mı dayak yiyen şu çocuk?

Yaşı epeyce küçük sigortasız bir çırak,
Göründüğün gibi ol ya da riyayı bırak.

(1999)

Ümit Kilislioğlu Özger

Rüya

Dün gece rüyamda
Sana ulaşmaya çalıştım, durdum.

Kâh bir devin cebindeydin,
Kâh bir kuyunun dibindeydin.

Bana sitemler ediyordun:
" Beni ne kadar seviyorsan
O kadar yakınındayım" diyordun.

En son bırakıp seni Çin'de,
Uyandım kan ter içinde.

Bilsen beni nasıl üzdün, nasıl yordun.
Dönüp sol tarafıma baktım,
Mışıl mışıl uyuyordun.

Ümit Kilislioğlu Özger

Rüzgâr

Gönlüme estiniz bu bahar rüzgâr!
Bir taraftan sen, bir taraftan yar
Bir kır çiçeği gibiyim
Başımı uzatıp dünyaya
Selâm! Diyorum.İşte geldim!
Sonunda başardım,
Toprağı deldim.

Ateşli başımı çılgın serinliğine bıraktım;
Sana teslim ettim yüreğimi.
Nereye götürürsen götür razıyım;
Ben zaten dağların, denizlerin, kırların kızıyım.

Sabahları melteminle serinlet,
Soru sende, sende cevap;
Akşamları ağaç dallarından lir yap
Bana en güzel aşk şarkıları dinlet.

Yağmur bulutlarını getir üstüme
Doya doya ıslanayım,
Suya, güneşe, sana
Ve illa ki aşka,
Yeter ki aşka kanayım.

(13.mart.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Sabah Namazına Kalkamaz

Sabah ezanı okunur,
uya-namaz
Kuşların zikrini işitip de
ya-namaz
Rabbini huşûyla o satte
a-namaz
Oysa Resulullah'ın gözünün nûrudur
namaz
Uykudan hayırlıdır
(n) ama...zzz

Ümit Kilislioğlu Özger

Sana Kalan

Şef gider, yamak kalır,
Tat gider, damak kalır,
Ölmeye ramak kalır,
Sana ağlamak kalır,.

(17.03.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Sarkaç

Hayra yormakla hesap sormak arasında
gidip, gelmede hayatın.
Kime öfken? Ne bu efkârın?
Bil ki öğrendiklerindir kârın.
Biriktirdiklerinle var olacaksın yarın.
İster kükre, istersen dur şükre,
İster kabullen, ister kaç,
Kendi ritminde, şaşmadan,
salınıp duruyor sarkaç.

(16.Temmuz.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Sayfayı Çevir

Takılıp kalmışsın aynı yerde.
Kim bilir ne sürprizler var ilerde!
Her doğan gün karşılıyor seni bak,
Muhteşem ışık gösterileri yaparak.
Bırak "ay! "İ, "vay! "İ,
Çevir sayfayı.

Unuttun mu ne olduğunu gayenin?
Sonunu merak etmiyor musun hikayenin?
Haydi devam et okumaya,
Hayat kiliminin bir güzel motifini daha dokumaya.
En uygun zamanı kolla,
Ve oku gideceği yere yolla.
Gerili tutma sürekli yayı,
Çevir artık sayfayı.

Pişmanlıklar ayağına dolanmış,
Elin, kolun bağlanmış.
Yüzlerce gündür kederdesin
Bilmiyorsun zaman tüneline nerdesin.
Bir an önce, artmadan sayı,
Çevir sayfayı.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Seek and Find (Ing.)

Seek and find
What is pure and real.
Leave everything else behind
See, hear, and feel.

Ümit Kilislioğlu Özger

Seher Vakti

Seher vakti bu selâm kimden?
Ağlamak geliyor içimden.
Bu güzellik, bu ihtişam zorluyor usu,
Çiğ taneleri taşıyorum eve, kucak dolusu.
Bir kuşun kanadında yüreğim.
İçinde tüm ümidim, ereğim.

Kuşum, sen hemen yüksel!
Yarın gün doğarken yine gel,
Yüreğimi de götür, sakın bırakma!
Onsuz da olunur buralarda, bana bakma.

Çiğ tanelerim! Buhar olun uçun
Ölmadiğı yerlere kötülüğün, suçun.
Şafakta görüşürüz yine
Katılırız o muhteşem ayine.

Ümit Kilislioğlu Özger

Sen

Gözünün ışığında gördüm kendimi,
Sesinin ahenginde.
Dalar, dalar giderim aşk dendi mi
Bir şey var âşına kokunda, saçının renginde.

Kim bu içimdeki efkârlı şair?
Ötelerden gelen müziği kim çalıyor?
Neden sancılarım sen şarkı söylerken azalıyor?
Bir şey var sanki aramızda, geçmişe dair.

Ümit Kilislioğlu Özger

Sevgi Adına

Anlaşamadılar, ayrıldılar
İkisi de çocuğu istiyordu
Kendilerince bir yol buldular
Birbirlerini karalamaya koyuldular.

Kadın dedi: 'Hakim bey bu adam sarhoş
Ocağı bile yakamaz
Çocuğa hiç bakamaz.'
Doğru değildi, biliyordu
Ama yavrusunu almayı diliyordu.

Adam 'Karım dengesiz' dedi
'Tutmaz bir sözünü bir sözü
Çıldırınca bir şey görmez gözü.
Sevgiyi veremez,
Anneliği beceremez.'
Söylediklerinden utandı
Lakin o an tam da
Yalan söylenecek andı.

Dedikodu çarkı çalıştı,
Duyan duruma alıştı.
İşte her şey açıldı:
Adamın adı sarhoşa,
Kadıninki deliye çıktı.

Onlar yavrularına adeta taptılar
Ama en büyük kötülüğü
Hem de sevgi adına
Ona yaptılar.

Ümit Kilislioğlu Özger

Seyret ve Gül

Bakıyorum
Bir senin Şu haline,
Bir de dağın dağa kavuŐma ihtimaline.

Diyorum ki:
Ümitsiz değil o kadar da durum
Yerinde olsam daha iyimser olurum.

Ödüller sınav, sınavlar ödöl.
Yazık gözlerine
Seyret ağlamak yerine
Seyret ve gül.

8.Ocak.2002

Ümit Kilislioğlu Özger

Sokağa Atılan Bebeğin Őiri

Ben,
Doğurur doğurmaz
Yüzüne bile bakmadan
Atmaya hazırlandığın bebek.

Sıkı sar beni,
İyice doyur karnımı
Çıkma evden alelacele
Bir de bez koy, yedek.
Şöyle kuytu bir yer olsun anne
Polis amcalar buluncaya dek
Direnebileyim ecele.

Belki bana son moda bir ad seçerler,
Belki de "Kader" deyip geçerler.
Birileri bakar, büyütür nasılsa...
Sevilme ihtimalim bile var
Biliyor musun?

Bense...
Hep seni merak eder dururum.
Sesini duymak isterim
Nerede olursa olsun yerim.
Hayal gücümle sana çeşit çeşit yüzler yaparım
Gözümü kaparım,
İçlerinden en güzelini seçerim.

Anne! Babam şimdi nerde?
Kötü mü oldu aşkınızın sonu?
Ona mutluluk diliyor musun?
Hâla seviyor musun onu?
Sahi, kim olduğunu biliyor musun?

İleride belki tezgâhtar olurum
Sana bir gün bir etek giydirir,
Çok yakıştığını söylerim,
İndirim yaparım "Sizi çok sevdim" derim.

Belki hemşire olur,
Sen ameliyata girerken saçını okşarım.
"Hiç merak etmeyin" derim "yanınızda ben varım".

Karşılaşır mıyız bir daha
Bilinmez anne...
Boynuma bir künye as;
Ne olur, gitmeden,
Bir defacık,
Bir defacık yüzüme bak,
Bağrına bas.

26.10.2004

Ümit Kılıslıoğlu Özger

Sokağımız

Bugün sokağımızın adı değişti
Hepimiz çok şaşırdık, bu ne biçim bir işti?

Sabahleyin çöpçüler yerleri süpürdü, sildi
Başkan emretmişti, törende
Kurban bile kesildi.

şaşırdı kaldı erkeği, kadını
Telaffuz bile edemiyorlar hâlâ
Kırmızı halılar serilen
Sokağa verilen
Yabancı konuğun adını.

Burada doğup, büyüyen
Ağlayan, gülen,
Hasta olup, ölen bizdik.
Burada dokuz taşı üst üste biz dizdik.

Burada takıldık gelin arabalarının peşine,
Burada kavga çıkardı İsmail
Laf attılar diye kardeşine.

Ne olacak eski şiirler şimdi?
Olay nerede geçmişti, kahramanlar kimdi?
Sakladığımız mektupların üstündeki adres neresi?
Açılmadı bütün gün üzüntüden kimsenin penceresi.

Tutmaz mı adını özenle ilk koyan rahmetlinin âhı?
Yeni açılacak caddeler dururken,
Neydi bizim kırk yıllık sokağın günahı?

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Sözler

Söylemek istediğin
Değil ki söylediğin!
Düşünceleri söze dökerken; büyük, küçük
Şana ait bin bir güçlük
İşin içine girer,
Böylece iletişimin yarısı sona erer.

Ne anladığıma gelince,
Bu konu biraz daha ince:

İşitmek istediklerim var.
Çok çeşitli; önyargılarım, beklentilerim kadar.
Bir de buna anlayış yeteneğimi ekle,
Eh! Şimdi bekle:
Ortaya ne çıkacak?
Belki bu sonuç dostluğumuzu yıkacak,
Belki de üzüleceğim veya sevineceğim,
Olmayan bir sebep yüzünden.
Ya kurtulamayacağım anlamsız bir hüzünden,
İçime kapanıp köşelere sineceğim,
Ya da şaşıracağım olaylar farklı geliştiğinde,
Ümitlerimle gerçekler çeliştiğinde.

Bakışlar, gülüşler, ses tonları
Hiç ihmal etmemeli onları
Gönül gözü ve kulağı devrede olmalı
İnsan gerçek anlamı böyle arayıp bulmalı.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Su

Bir damlası yanan alnına düştü mü bir kez
Vazgeçemezsin
Şanki açların aşdır, yorgunların uykusu
İçip içip de kanamadığın bu su.

Saçlarımı ıslatsam, ellerimi yıkasam diyorum
İçinde çırpınsam bir kuş misali
Yine de yetmeyecek biliyorum
Onu her zerremde hissetmeyi,
Onunla bir olmayı diliyorum.

Aman!
İşte o zaman
Çağlayıp koşacağım
Hopluya zıplaya vadiler aşip
Ummana koşacağım.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Su Saklanır

Su kuytulara saklanır,
Aklanır, paklanır,
Sonra ortaya çıkar;
Nasıl olur bilinmez,
Melekler onu yıkar.

(7.4.2003)

Ümit Kilislioğlu Özger

Sûfi

Akla zarardır tadı, o pınardan içmeye gör,
Güllerle bezenmiş bağlar arasından geçmeye gör.
Gürültü susar, sancı diner, derya durulur,
Bir kere Hak'ka giden nurlu yolu seçmeye gör.

(Ekim 2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Şarkı

Bir şarkı yapmalıyım sana
Dilden dile, gönülden gönüle dolaşmalı.
Her söylenişinde
Bir kuş uzun uzun ötmeli,
Sonra uçup buz dağlarını aşmalı.

Bir tomurcuk açmalı,
Daha tatlı söylenmeli ninniler
Daha çok sokulmalı birbirine sevgililer.

Sadaka veren adam
Daha cömert davranmalı.
İnsanlar adımı
Leyla ile, Aslı ile,
Züleyha ile birlikte anmalı.

(7.Mart.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Ŗiir Oku Bana

Korkma
Öfken gitmez yabana
Bela okuma bana,
Ŗiir oku.

Bırak
Bahaneler yalanlara kuma
Bana maval okuma,
Ŗiir oku.

Eğer
Ruhuna uyarsa o ince doku
Gönder sihirli oku,
Bana Ŗiir oku.

Hisset
Varı, yoku
Açı, toku,
Bana Ŗiir oku.

(Mart 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Şu an

Geçmiş
geçmiiiiş, gitmiş
Olup bitmiş ne varsa
Zaman bir güzel eritmiş
İstersen başını vur taşa
İstersen tekrar tekrar dön başa
Bir faydası yok
Anı yaşa.

Akıp geçecek hızla zaman
Farkında olmadığın şu an
Hani kaçtığın köşe bucak
Biraz sonra geçmiş olacak
Işığı şimdi gör, sesi şimdi işit
Şu an çünkü, gerçeğe eşit.

Gelecek belki gelecek
Gece bütün ihtişamıyla karşında dururken
Ayın, yıldızların aksi sulara vururken
Sen
Ertesi sabahı düşünen
Güneş ışıl ışıl parladığında
Balığın, kuşun güzelliğini yaşamadan
Geçip gideceksin bu dünyadan ânın coşkusuyla taşamadan.

Farkında mısın neler kaçırdığının?
Sana tutulan aynayı kırdığının?
Gülümseyen minicik çocuğu farkedemezsen eğer
Hissedemezsen sevildiğini
Gösteremezsen sevildiğini bildiğini
Nasıl bir geleceğin olabilir ki düşlemeye değer?

Şimdi iyice bak suya
Havaya, ateşe, taşa
Eşe, arkadaşına
Dalma uykuya
Anı yaşa

Ümit Kilislioğlu Özger

Taşlama

Dün annem Bahçelievler'de
Şekerci dükkânını bulamadı
Çünkü "sweetland" olmuştu adı
Ev uzaktı, sormaya gidemedi
Ama gel gör ki telefon da edemedi
İnsanın canı buna yanmaz mıydı?
"kontör"ün sayaç olduğunu bilseydi hiç kullanmaz mıydı?
Yer yorgun ayakları altından kaydı
Türkiye'de yaşıyordu ya, yabancı dil bilmek zorundaydı.

Takı, koku yerine
Beceremedik ya, parfümeri, bijuteri demeye çalıştık
Asla inemedik derine
Biz bu yüzeyselliğe pek fena alıştık
Dünya ilerledi sanatta, bilimde biz görmeden baktık
Yıllar, yıllar süren bir gaflete daldık
İçeriği bir kenara bırakıp sadece isimleri aldık
Sanatçı adını verip ortaya
Cahilleri saldık.

Dostlar! Kendinize gelin! Nereye bu gidiş?
Önüne geçebilir miyiz bu selin? Bitti mi iş?

Mevla'mın verdiği akıl ne için?
Yükselmek mi, alçalmak mı? Siz seçin.

(Türk Dili
Dil ve Edebiyat Dergisi
2002 / I. Sayı 607. Temmuz 2002)

Ümit Kilislioğlu Özger

Tat gider

Tat gider, damak kalır;
Şef gider, yamak kalır;
Ölmeye ramak kalır;
Sana ağlamak kalır.

Ümit Kilislioğlu Özger

Tatil (Eğlencelik)

Bugün Ayten'ler ailece, bir de Güler
Seyahatten döndüler.
Ana baba yorgun argın,
Gelin görümce birbirine dargın.

Bilseniz ne hayallerle yola çıkıldı!
Hepsi balık istifi arabaya tıkıldı.
Kontroller yapıldı unutulmuş bir şey var mı diye,
Bir kutu lokum gidilen eve hediye,
Cep telefonları, kredi kartı,
Ve daha bir sürü abartı.

Yolculuk şarkılarla başladı
Sonra çocuklar mızırdandı, büyükler haşladı.
Hava ısındıkça sinirler gerildi,
Bu son olsun diye sözler verildi.
Çocuklar üstlerine döktü kolaları,
Bitmek, tükenmek bilmedi ihtiyaç molaları.
Zaten Ayten'le kayınvalidesinin biraz limoniydi arası,
En kötüsü de kayınpederin sigarası.
En küçük çocuk,yeni alınan oyuncağı kırdı
O sırada babaanne haykırdı:
"Söndür şunu! Göz gözü görmüyor dumandan!
Bu adam çıkarır insanı dinden imandan! "

Sonunda Marmaris'e gelindi,
Ev sahibinin dehşet dolu bakışları altında arabadan
İrili ufaklı on kişi indi.
Orada harıl, gürül, itiş, kakış on gün kalındı,
Birileri konuştu, öbürleri alındı.
Genç, yaşlı, zayıf, şişman,
Hepsi bin pişman.

Dönüş için gece yolculuğu seçildi,
Herkes birisini defterden sildi.
Bütün suç ev sahiplerinin üstüne atıldı,
Büyükbaba da bu fikre katıldı.

Sonra diller tutuldu, çocuklar uyutuldu.
Onları büyükler izledi,
Şoför mahallinde oturan güya
Uyuduğunu gizledi
Aslında görüyordu çeşit çeşit rûya.

Horultular göklere yükseliyor baktı,
Damat Hasan teybe bir kaset taktı.

Eve varır varmaz anne dayanamadı,
Yanaklarından öptü damadı.
"İyi getirdin, sağol oğlum" dedi.
O sırada bacaklarına dolandı kedi.
"Sanki battı bize rahat,

Bir tutturdular seyahat da seyahat!
Elalemin evinde istenmeden kaldınız,
Boyunuzun ölçüsünü aldınız.
Şükür evime geldim, oh be!
Bir daha mı? Benden tövbe! ”.

Ümit Kilislioğlu Özger

Tekâmül

Bazen bir çocuktun sen,
Yaşlı biriydin bazen.
Törpülemeye şımarıklığı,
Gerekliydi biraz hayal kırıklığı

Tartıştığım komşunun sözündeydin
Kırgın bakan annemin gözündeydin

Düştüğüm, incindiğim, yandığım,
Her kazadaydın tesadüf sandığım.

Eskiden yükseklerden inmezdim
Azla yetinmezdim
Bana birazcık yokluğu gösterdin
Çünkü şükürde olmamı isterdin.

Acele ettiğimde beklettin uzun uzun
Ben bunu nelere, nelere yordum
Oysa bir parçasıydı yolculuğumuzun
Sabrı öğreniyordum.

En çok kızdığımı bana gönderdin
Çünkü beni adam etmektir derdin
Öfkemin sebebi bendim
Bunu nihayet öğrendim.

Eğitiyor beni çocuğum, kocam
Öğrencilik zormuş be Hocam!

Başaramadıkça tekrarlanır durur sınav
Bazen karışır kim avcı, kim av.

Canım öğretmenim, artık biliyorum
Saygıyla önünde eğiliyorum.

Ümit Kilislioğlu Özger

Terazi

Birinin elinin tersiyle ittiği,
Öbürünün eriyip bittiğidir
Biri için tükenirken umutlar,
Öteki, başarısını kutlar
Birinin kaybettiğini başkası bulur;
Bulunan sıradanlaşır,
Erişilemeyen kıymetli olur.
Kaybeden feleğe saldırır;
Kefelerden birindeki ağırlık,
Diğerini yukarıya kaldırır.
İnsan hep ağlamamış,
Hep de gülmemiştir.
Terazinin tam dengede kaldığı
Pek görülmemiştir.

(13. Mayıs.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Terfi

Bak Şu giden var ya,
Yeni terfi etmiş bir
Ondan kibiri.

Hazımsızlık Āekiyor belli.
DıŐı ciddi mi ciddi,
İĀi oynuyor Āiftetelli.

Zamanla belki sindirir,
OlaĀanüstü halden Āıkar;
Ruhundaki fırtınayı dindirir,
Dostların yüzüne yine bakar.

O zaman gözlerde sitemi farkedir
İĀini kaplar piŐmanlıklarla acılar;
Āiftetelli susar, Āalgıcılar gider
Bir yeni ünvanı kalır, bir de yaĀcılar.

(23.Şubat.2001)

Ümit KilislioĀlu Özger

Terk

Bir Şeyi terkedince ellerin onsuz kalır,
Herşeyi terkedince elinde sonsuz kalır.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Teyze

Bizim oralarda eskiden bir ev vardı,
Köşe başında.
O evin ikinci katında, kim bilir kaç yaşında,
Bir teyze yaşardı.

Pencerenin önünde, elinde tesbihi,
Sokağı seyrederdi.
Onun uğuruna inanırdım;
Her sabah bana hayır dua ettiğini sanırdım.
Onu sadece işe giderken görmek bana yetmezdi;
Dönüşte göremezsem içim rahat etmezdi.

Her bayram ona gitmeye niyet ederdim,
"Bu sefer mutlaka gidip elini öpeceğim" derdim,
Sonra cesaretim kırılır, vazgeçerdim.
Utangaçlık başa bela;
Bir bahanem olmalıydı, kurbanda et götürseydim mesela,
Hoşuna gider miydi?
Pişirir, yer miydi?

İçimden hep alıp bir akşam udumu,
Kapısını çalmak,
Aşkımı, derdimi umudumu,
Ona şarkılarla anlatmak gelirdi.
Bir gün o pencerede başka bir yüz belirdi.

Adam mutlaka oğlu falandı
Şimdiye kadar nerelerdeydi? Bu ne işti?
Vefa denilen şey galiba yalandı.

Bir kaç gün ev dolup taşı, ışıklar yandı,
Anladım ki o çok uzağa gitmişti.
Evi başkaları tuttu,
Mahalle onu üç günde unuttu.
Bense
Oradan bir daha geçemedim nedense.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Torun

Sevgi bir ağaçtır
Büyür, meyva verirse,
Bu evlâttır.
Meselâ bir nardır.

Sonra bu nar,
Size içinden
Çok tatlı bir
Meyva sunar.

Aldığınız en güzel ödüdür o
Ömrünüzde gördüğünüz
En harika güldür o.

Boynunuza dolanan
İncecik, sıcacık kolları
Kanadınız olur, uçarsınız
Sayesinde,
Siz de bir çiçek olur,
Rengârenk açarsınız.

(3.4.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Uyandı

Uyandı gül, yel uyandı
Hasret derdi, gel uyandı
Sevdiceğim nerde kaldın
Haset bakan el uyandı.

Ümit Kilislioğlu Özger

Uyanmak

Bir serin esintisin avucumda,
Bir ışksın başucumda;
Sana kavuşmak için yanmak gerek,
Yanmak için önce uyanmak gerek.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Var Mısın

Hep çocuk kalmak istiyorum.
Rüzgarın elinden tutup dolaşmak
Bulutların arasında,
Seksek oynamak sokaklarda.
Benimle oynar mısın?

Yalınayak koşmak kumsalda,
El sallamak martılara;
Ölen bir serçe yavrusuna ağlamak,
Sonra yine gülmek göz yaşlarımı silip.
Benimle oynar mısın yanıma gelip?

Üzüntüleri öykülerde bırakmak,
Şelalelerle coşup akmak,
Taşmak istiyorum.
Böyle bir maceraya sevgilim
Var mısın?
Gelip benimle oynar mısın?

(7. Mart 2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Var Mıydın

Hayal meyal geliyorsun aklıma
Uzaklardan, uzaklardan...
Unutmuşum
Yaz mıydın, bahar mıydın?

Bir haz kaplıyor içimi
Seni düşününce
Sadece arkadaşım mıydın,
Yoksa yar mıydın?

Hatırlayamıyorum...
Olmadık bir şey istesem
Olmadık bir zamanda
Yapar mıydın?

Kimdin sen?
Düş gücümle mi yarattım seni,
Yoksa sen,
Gerçekten var mıydın?

(8. Mart 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Vazgeçiş

Sarılıp sarılıp ona düşlerinde
Umut aradı yıllarca
gülüşlerinde.
En sonunda yoruldu;
Adını anmaz oldu,
Yüreği yanmaz oldu.
Sebebi soruldu:
Ne farkedirdi sanki
boşlasa ya da asılsa?
Aşk yoktu nasılsa.

Ümit Kilislioğlu Özger

Ver Kalbini

Ver kalbini ona, onun güzel ellerine
İncitmeyecek;
Göğsüne bastır başını,
Saçının kokusunu içine çek
Taze gül, sümbül yerine.

Korkma kavurucu yazdan,
Sonbaharın rüzgârından, kışın ayazdan
Çünkü ilkbahar hiç bitmeyecek.

Ümit Kilislioğlu Özger

Verelim Gitsin

Kendi gönlüm diye söylemiyorum;
On parmağında on marifet var.
Şiir yazar, beste yapar,
Gerçeği alır, sahteyi kovar.

Kimler kimler istedi de vermedim.
Biraz kırılığandır; incindiği an,
Dünyayı eder kendine de, size de dar.
E! Kadı kızında da kusur olur o kadar.

Bize söz düşmez, baksanıza onlar anlaşmış...
Her an kaçabilirler can havliyle
Onun için bir an önce işlem bitsin
Allah'ın emri, Peygamber'in kavliyle
Verelim gitsin.

(7.4.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Verilen Söz

Verilen söz nerede?
Galiba Şu derede.
Sapa yollardan geçmiş,
Dereyi inek içmiŐ.
Sonra da kaçmiŐ dağa
KoŐmuŐlar sola, sağa
Dağ da yanmiŐ, kül olmuş,
Bahaneler pek bolmuŐ.

BakmiŐ ki bilge kişi,
Yıllardır bu insanlar,
Boş vaatle beslenmiŐ.
"Dağılın evinize! "
Diye bir gün seslenmiŐ
"Herkes aldatılmıŐ da,
Melûl melûl bakıŐır.
İnanmayın bunlara! ,
Söz adama yakışır".

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Vesvese

Boşta koydum dolmadı,
Dolu ise almadı.
İhtimaller tükendi,
Başka bir şık kalmadı.

Düşünceler ürettim,
Ulaşmaz bir gayeye;
Kendim bile inandım,
Yazdığım hikayeye.

Kimse bana etmedi,
Kendime ettiğimi;
Bir yılda tüketmedi,
Günde tükettiğimi.

Varıyor bu dünyada,
Her şey olacağına;
Ya gömül gama ya da,
Kaderin kucağına.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yabancı Şiir

Geçen gün bir şiir geçti elime,
Sana yazmışım yıllar önce...

Tekrar tekrar okudum.
Anılarımı dinledim,
Sessiz...
Kalbimi yokladım,
Hissiz...

Bitmiş sevgi,
Dinmiş sancı.
O şiir de senin gibi artık bana
Yabancı.

(17.Mart.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yaklaş

Yaklaş göz aydınım, biraz daha,
Dokunsun sana parmak uçlarım;
Hissediyorum; geleceksin akşama sabaha
Boş kalmayacak artık avuçlarım.

Biliyorum, kapımı çaldın, çalacaksın
Ve kederlerimin hepsini birden alacaksın.
Ben değil, içimdeki şu deli kız,
Asıl o coşkulu, o sabırsız.

Işığını bekliyordum epeydir,
Geleceğini adım gibi biliyordum;
Rüyalarımı yıllardır hayra yordum,
Boş hayal başka, ümit başka şeydir.

Ümit Kilislioğlu Özger

Yandım

Siğ denizlerde gezmeyi aşk sandım.
Ne zaman ki deryâya düştüm,
İşte o zaman yandım.
Tanrı'yı gördüm yüzünde.
Bir kez daha,
Bir kez daha inandım.

(8.Mart.2001)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yanılığı

Sen karşına bin bir şekilde çıkarsın.
Bazen sever, en çok da kızar, bıkarısın.
Onları başkası sandığın için
Rahat edemezsin ezmeden, vurmadan
Hiç merhametin yoktur, hırpalarsın durmadan
Sonra da dűřünűrsűn kara kara
Ve yorgunluğunla yıpranmışlığını anlatır durursun
Dağlara taşlara.

űmit Kilisliođlu űzger

Yarın

Yarın
Kim bilir hangi uykulara uyanacağım!
Kor ateşler gibi ellerimle
Buzdan sütunlara dayanacağım.
Düşünmeyle geçecek sonra geceler.
Sebebi
İçinden çıkılmazmış gibi olan
Oysa cevabı içinde
bilmeçeler.

Ümit Kilislioğlu Özger

Yaz

Yanaklarda bir alev,
Saçlarda ılık rüzgâr
Şarkılarda geçmiş yılların tadı,
Özenle gizlenerek adı,
Alıyor nasibini ah! larla vefâsız yar.
Sitemlerde garip bir haz,
Suçlamalarda teselli var.
Uzaklarda mırıldanıyor akşam
Giderek azalıyor sızlanmalar,
Bitiyor naz.
Kendi ezgisini
Hem de doyasıya,
Söylüyor yaz.

(10.Mayıs.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yazamadığım Şiir

Yazamadığım şiir,
Sen misin yine uykumu bölen?
Her akşam dirilip, her seher ölen?
Bilsem, anlatabilsem bir, bu nasıl iştir?
Belki de vakit, saat gelmemiştir.

Suçlama beni, az daha bekle!
Tembelliğimden değil,
İlgisi yok ki çabayla, emekle.

Yazılacaksın da ne olacak?
Birileri pâyeye verecek,
için sevinç dolacak,
başın göğe mi erecek?

Yazamadığım şiir,
Başımda dikilme, yorganın altına gir!
Rabbim nasibederse gelir elbet
iham denen o pîr,
biter gurbet.

Hem o zaman bir de adın olur.
Az daha bekle, biraz daha dur!

(3.12.2008)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yazamadığın Şiir

Yazamadığın şiir
Bir gece vakti, ansızın
Aklına gelir.
Unutulmuş bir şarkının sözleri miydi bunlar,
Bir yerde mi okumuştum acaba dersin
Böyle olunca da çoğu kez
Yürür gidersin.
O ise bağımsız zaman ve mekândan,
Giderek zayıflayan sesiyle
Son bir ümitle
Seslenir arkandan.
'Yaz bunları, yaz!' der, 'unutursun'
'İç sesini küstürme'
'Yaz, bir kenarda dursun'.
O sesi dinle!
Buruşuk, yırtık, renkli, beyaz,
Bulduğun ilk kağıt parçasına yaz!
Konuş kendinle!

(22.Ekim.2002)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yazdan Kalma

Söner mi sanıyorsun salıncakta sallanma arzusu
Altmış dördünde?
En son ne zaman sevindin
Eğlenen bir yaşlı gördün de?

Kolay mı aşk mektubu yazarken duyulan
Kalp çarpıntısından vaz geçmek!
Hoş vakit geçirmek dururken,
Senaryoda yazılı olan ağırbaşlı ve kederli rolü seçmek!
Oysa bunun için vakit daha çok erken.

Gençleri ilgilendiren sadece kazaklardır,
Pencere önlerinde kendileri için örülen;
Onlar için en doğal haklardır,
Ne varsa yaşlılara çok görülen..

Herkesin yanında ağır, ağır konuşan yaşlılar "siz"li "biz"li,
Belki de yalnız kalınca oyun oynuyorlardır gizli gizli.
Diyorlardır ki:
"Öldük mü sanki!
Kırmızılar giymeye doyulur mu?
Daha yeni gelmişken insan yola koyulur mu?
Sizin olsun griler, siyahlar;
Uzak dursun bizden "ah"lar, "vah"lar"

Sonbaharın sıcak günleri olur ya, yazdan kalma,
Hani insan açık havanın evden daha iyi olduğu kararına varır.
Adeta duadadır gönüller; yalvarır:
" Allahım ne olur, biraz daha, henüz alma! "

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yazı

Yazı gördüm, güze geldim
Yazı gördüm, düze geldim,
Yazı gördüm, dize geldim

Ümit Kılıslıoğlu Özger

Yılbaşı

Yalnız yaşıyordu.
Bekârlığın sultanlık olduğunu savunur dururdu
Ama işte Otuz Bir Aralık 1999 sabahı
Fayda etmedi dinlemek Bach'ı
Çıkarken kapıyı hızla vurdu.

Pek şakalaşamadı çoluk çocukla
Yürüdü kalbinde koca bir okla.

Herkes sokaktaydı...
Bursa'lısı, Konya'lısı Van'lısı.
Gözünün önüne geldi eski nişanlısı
Bir sızı vardı içinde durmayan.
Öyle de bir sebepten ayrılmışlardı ki,
İncir çekirdeğini doldurmayan.

Bütün erkekler canavar göründü ona, kadınlar cadı
Alışveriş yaptı, bir sürü para harcadı.
İki armağan aldı:
"Biri benden bana, biri kendime" dedi
Başkasına almak içinden gelmedi.

O gece ne bir yere gitti,
Ne telefon etti bir arkadaşına.
Yorganı çekti başına,
Koca bir bin yıl öylece bitti.

(Ocak 2000)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yirmi İki Aralık

Güneşi gördüm bu sabah penceremde
Aralık ayında hem de.
Grip duruyordu günlerdir düşüme
Diyordu: "Senin için geleceğim", üşüme.

Ankara en uzun gecenin ertesi günü
güneşle yıkamıştı yüzünü.
Şerçeler telaşlı, toprak ıslaktı,
İçimdeki kasvet yerini birden
umuda bıraktı.

Ümit Kilislioğlu Özger

Yitirilen

Açtı, susuzdu...
Söfraya baktı,
Tabakta yalnızlık, bardakta efkâr,
Yanında,
Günden güne uzaklaşan yar...
Yenir, yutulur gibi değildi.

Kırlara çıktı
Yanına bir kuş geldi,
Rengârenkti, çok güzeldi
İki kanat çırpı,
Bir çığlık attı, hızla yükseldi...
Tutulur gibi değildi.

Anılarına gitti,
O günlere:
İlk öptükleri,
El ele buzda kayıp düştükleri,
Sonra uzun uzun gülüşükleri...
Unutulur gibi değildi.

Yitirilen geri gelir miydi?
Yanlış kimin yanlışydı?
Doğrusu neydi?
Başını eğdi,
Dertlendi...
Kurtulur gibi değildi.

(26.3.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yoksa

Ölünceye kadar ayrılmayacaktık hani...
Ne oldu şimdi?
Yanılmışız...
Hem de ne çok...

Yoksa biz
Ayrıldığıımız gün öldük de,
Haberimiz mi yok?

(28.3.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Yokuş Aşağı

Güzel güzel yaşayıp dururken
Birgün hüznü farketti,
Arkasından vesveseyi
Ve gereksiz herşeyi,
Unuttu neşeyi.

Keşifler birbirini kovaladı
İhaneti sezdi
Demek ki insanlara güvenilmezdi.
Önce biraz direndi
Ama sonunda
Kin tutmayı da öğrendi.
Yeni dostlar edindi
İntikam, kıskançlık, bencillik
Böylece ruhunun o güzelim müziği dindi.
Bu yolda biraz daha yürüdü
Gözünü adamakıllı hırs bürüdü.

Şimdi o amansız tuzaklarda
Huzurlu günleri artık
Çok uzaklarda.

Ümit Kilislioğlu Özger

Yolculuk

Gözünü biraz olsun hedeften ayır,
Etrafa bakın...
Dere, tepe, ova, bayır
Kimi uzaklardan selamlıyor seni, kimi ise çok yakın

Çoğu kez yolculuk varılacak yerden daha güzeldir
Yaşayacağın her şey, sana özeldir.

Başını kaldır, seyret bulutları...
Kekik kokusunu içine çek,
Tat dallardaki erikleri, dutları,
Bak, sana gülümsüyor ağaç,yaprak,ot, çiçek.

Süreç çoğu zaman daha değerlidir sonuçtan
Gözünü kapatıp koşarsan bir uca bir uçtan,
Dikenlere takılırsın,
Bazen yere yıkılırsın.

Ulaşırsın belki bir yere.
Her yanın yara, bere
Elde ettiğin her neyse,
Bari değse!

Biri sana der ki:
"Hemen gösterdiğim yeni hedefe doğru koşmaya başla!
Vakit yok; hiç zevk alma, ömrün hep geçsin savaşa".
Sen beni dinle: ne olur, biraz yavaşla!

Dokun pınardaki buz gibi suya, gülümse pembe güle,
Sen insansın, layıksın bu ödüle.

Ne diyor arı, kelebek, çiçekteki öz?
Çözebilirsen eğer, bu sırrı çöz.
Ö zaman bir de bakarsın ki
Dağları yorulmadan aşmışsın,
Hedef dediğin yere çoktan ulaşmışsın.

Ne varsa bu yolculukta öğrendiğin,
Ve güçlükler yendiğin,
Kapılarını açar başka hedeflerin,
Çok daha anlamlı, çok daha derin.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Zalim

Adamın yine huysuzluğu tutmuş,
İnsanlığını adamakıllı unutmuş.
Öfkeyle çıkmış bir kere yola,
Zulmediyor sağa sola.

Sen, mazluma merhamet eden
Zalime neden kızyorsun?
Görünen yalnız beden.
Biraz yakınına git,
Yardım isteyen ruhun feryadını işit.

Dinle bak ne diyor:

“İnsanlar! Sesimi duyun!
Öfkemde gizli olanı okuyun.
Eskiden ben de sizin gibi
Gülücükler saçıyordum,
Bana yaklaşanlara
Kalbimi açıyordum.
Ama siz!
Söz birliği etmiş gibi hepiniz
Sevgi çiçeğimi soldurdunuz,
İçime nefreti doldurdunuz.
Basmadınız bağrınıza,
Öyle hasretim ki sevgi çağrınıza!
Beni de aranıza alın,
Ne olur bir yere gitmeyin!
Hep yanımda kalın! ”

Uzatabilirsen ona dost elini,
Düşünmeden bedelini,
Üstünüze hemen rahmet yağar.
Korkma, şefkat dolu kalbine o da sığar,
İnsan yardım isteyenini nasıl kapıdan kovar?
Biliyorsun, cennette
Herkes yer var.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Zamane çocuğu ve Orhan Veli (Eğlencelik)

İstanbul'un orta yeri Alabama
Yine online olduğumu duyurmayın babama
Faturalar kabarıkmış bana ne?
Sanalım! Edâlım! Boynuna vebâlim.

Chat Bağımlısı
(27.Nisan.2004)

Ümit Kilislioğlu Özger

Zavallı Güfte

Bir gün, şairin içi adamakıllı yanmış.
Hayat sırtında yükmüş,
Derdi alabildiğine büyükmüş.
Çözememiş nedeni, niçini.
Gözünden yaş düşmüş iki damla;
Yüreğindeki gamla,
Mısralara dökmüş içini.

Gün gelmiş, parasız kalmış, aç yatmış
Götürüp şiirini güfte arayan birine satmış
Bestecinin acelesi varmış,
Her yaptığı işi zaten baştan savarmış.
Şiiri anlamaya üşenmiş,
Ö kederli mısraların üstüne,
Kıpır, kıpır bir melodi döşenmiş.

Şimdi düşünlerde, derneklerde
Ö şarkının neşe içinde okunduğunu duyarsınız
Kim bilir, belki siz de ahâliye uyarsınız
Usulü aksak,
Ne güzel olur bir de zil taksak
Deyip, ortaya atlarsınız;
Onunla göbek atıp, bir güzel rahatlarsınız.

(Kapılar kitabından)

Ümit Kilislioğlu Özger

Zengin

Kendi geniş odalarda,
Yüreği cenderede.
Etrafı insan dolu,
Bir tane dost nerede?

Bilmiyor otobüs, dolmuş,
Limuzinle geziyor.
Gel gelelim,
Şokaktaki simitçiye
Özenir olmuş.

Elini sallasa ellisi,
Ahu gözlü, ince bellisi.
Evi, eşyası, giysisi yeni
Ama can verecek
Bulsa candan seveni.

Parası bitmez saya saya....
Zengin olmak istemiyor
Bir daha gelirse dünyaya.

Ümit Kilislioğlu Özger

Zeytin Dalı

Uğraşma uygunsuzla, uygunla
Sadece dokun bana duyunla.
Biliyorum ki kardeşsin
Yürekler birlikte titreşsin.
Elbet akort işi bu, emek ister
Sevmek ister, önemsemek ister.
Belki ortaya bir hoş nağme çıkar,
Öfkeyi siler, önyargıları yıkar.
Arızayı giderir, döndürür çarkı,
İkimizin olan bu özel şarkı.

(Ocak 2004)

Ümit Kilislioğlu Özger